

SUFLET DE FEMEIE 47

sufletdefemeie.ro

Slujind
cu viața

identitate

Cine sunt în Cristos, în Dumnezeu?

Femei
în vremuri de război

Colectivul de redacție **SUFLET DE FEMEIE** vă mulțumește!

"Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi", zice Domnul, gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde. Voi Mă veți chema, și veți pleca; Mă veți ruga, și vă voi asculta. Mă veți căuta, și Mă veți găsi dacă Mă veți căuta cu toată inima.

Mă voi lăsa să fiu găsit de voi', zice Domnul, și voi aduce înapoi pe prinșii voștri de război; vă voi strânge din toate neamurile și din toate locurile în care v-am izgonit, zice Domnul, și vă voi aduce înapoi în locul de unde v-am dus în robie.'

Ieremia 29:11-14 VDC

Mii și mii de rugăciuni se îndreaptă spre poporul ucrainian, care este atât de greu încercat în aceste vremuri de război. Noi, colectivul de redacție "Suflet de Femeie", nu putem sta pasive și ne alăturăm eforturilor de ajutorare a zecilor de mii de refugiați care ajung în țara noastră, în încercarea de a-și salva viețile. De aceea te invităm și pe tine dragă cititoare să ne sprijini în această inițiativă, nevoile sunt multe și orice ajutor financiar contează.

Toate fondurile strânse în urma vânzării revistei "Suflet de Femeie", vor ajunge la cei care au nevoie cel mai mult de ajutor în aceste zile.

De aceea, dacă dorești să donezi și tu ceva acestor oameni care se află în dificultate, mai jos îți punem la dispoziție următoarele conturi:

Fundația Mater:

- În lei pentru Revista "Suflet de Femeie"
Banca Românească - RO11BRMA0999100082072472
- în EURO sau alte valute
Banca Românească - RO11BRMA0999100088078712

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

CUPRINS

6	SLUJIND CU VIAȚA
RODICA BACIU	37	CUM FOLOSIM ARMELE LUI DUMNEZEU
ROXANA CORDEA-CIUPEI
10	GÂNDURI DE MAMĂ
FLAVIA SILAGHI	38	FEMEIA FERMECĂTOARE
CAMELIA FILIP
12	BIRUIND MUNȚII DIN VIAȚĂ
ANCA PANCIUC	40	FEMEIA CU VASUL DE ALABASTRU
ADRIANA IUREA
14	GÂNDURI PENTRU PREAIUBITUL MEU
ANAMARIA LULCIUC	42	RUGĂCIUNE PENTRU PACE
LIDIA ALDEA
15	O VIAȚĂ SALVATĂ
MIHAELA CORDEA	44	DORINȚA
SANA PRECUP
16	VREMEA SCHIMBĂRII
ADRIANA RUSU	45	CE ESTE MUZICA
ALINA HAVRISCIUC
18	IDENTITATE
NATALIA ZSOLDOS	46	CUM SE VA FACE ACEST LUCRU, DOAMNE
VALERICA STRUBERT
20	FEMEI ÎN VREME DE RĂZBOI
LIDIA BLEAHU	48	CÂND DOMNUL ÎȚI VORBEȘTE
DANIELA BELEAN
22	STABILIREA OBIECTIVELOR SĂNĂTOASE
DIANA BACIU	50	PLĂMĂDESC PENTRU DESĂVÂRȘIRE
LAURA CHICIUDEAN
24	GÂNDURI PENTRU BEN
RODICA BACIU	52	O INIMĂ PENTRU DUMNEZEU
DANIELA DECEAN
26	O CREDINȚĂ PERICULOASĂ
IOANA ARBANAȘ	54	OXIGEN PENTRU SUFLETE LETARGICE
PAULA TRIPON
28	MULȚUMITOARE ÎN LOCUL ÎN CARE SUNT
IONELA DOBRIN	56	PORUNCĂ VĂ DAU VOUĂ
MARIA SALA
30	AM VĂZUT MÂNA TA
MIHELA CIOREI	57	CĂLĂTORI PRIN ANOTIMPURI
GETA LUPOIU
31	SĂ NU MĂ LAȘI
ESTERA BERENDE	58	SFATURI DE VACANȚĂ
DANIELA RAȚ
32	VOI CONTINUA AZI
FLAVIA PREUP	59	RULADĂ PAVLOVA
PERSIDA LAZĂR
34	TE ZĂRESC, DOAMNE
MIHAELA CIOREI	60	LIMONADĂ DE CASĂ
LUCIANA SAND
36	FEMEIE
MIHAELA DORINA SZABO		

Colectivul de redacție:

Rodica Baci
Biserica "Emanuel", Târgu-Mureș
Mia Pop
Biserica "Noul Legământ", Târgu Mureș
Lidia Aldea
Biserica "Bethel", Târgu Mureș
Natalia Zsoldos
Biserica "Emanuel", Târgu Mureș
Diana Dora Baci
Biserica "Emanuel", Târgu Mureș
Ruxandra Petrina
Biserica "Harvest", Târgu-Mureș
Lidia Bleahu
Biserica "Harul", Târgu Mureș
Luciana Sand
Biserica "Filadelfia", Târgu-Mureș

Design

Luciana Sand

Corectură și redactare

Lidia Aldea
Lidia Bleahu
Diana Dora Baci

Suntem femei, ne place frumosul, ne plac florile, copiii, ne place vara, ne plac poveștile și multe, multe alte lucruri minunate pe care le întâlnim în jurul nostru.

Ne place să trăim cu sens, să știm de ce ne trezim dimineața și să știm pentru ce ne prăbușim seară târziu, obosiți în așternutul nostru. Ne bucurăm să fim apreciate, dar ne bucurăm și mai mult să vedem cum crește viața lângă noi, oferind iubire necondiționată.

Ce înseamnă să iubim și cum iubim? Iubirea înseamnă multe, multe lucruri, iubire este un șantier pe care se lucrează intens zi de zi.

Noi, femeile, iubim când oferim mângâiere, când punem masa. Iubire înseamnă să dai cu aspiratorul, să speli haine și să le calci, iubire înseamnă să faci teme sau să ieși la o înghețată cu cei dragi inimii tale.

Iubire înseamnă disciplină, să te porți sever (aspru) cu tine însăși și cu ceilalți, adevărul spus cu prietenie, sfaturile și micile pedepse sunt ca un medicament care ajută la vindecarea caracterului, atunci când e cazul. Iubirea înseamnă iertare, înseamnă speranță, înseamnă să-l tratezi pe celălalt, nu așa cum merită, ci așa cum îți dorești să fie.

Iubirea înseamnă să investești timp, energie, bani, gânduri și sentimente; iubirea înseamnă să te dăruiești și atunci când nu întrezezi niciun beneficiu. Marele câștig al celui ce iubește este fericirea altora, când îi vedem fericiți pe ei, pe cei dragi – părinți, soți sau soții, copii, nepoți, prieteni, frați, surori, etc. - atunci suntem și noi fericiți. Acesta este testul, știi dacă ai iubire, atunci când fericire altora este și fericirea ta!

Am scris despre iubire mai sus, dragi cititoare ca să știți că și în acest număr ne preocupă fericirea voastră, a fiecărei femei care citește revista "Suflet de femeie". Oricine ai fi, tu femeia zilelor noastre, ai nevoie să știi că ești frumoasă, că ești valoroasă și că ești iubită, și exact acest lucru vrem noi să vi-l reamintim cu fiecare număr. Bineînțeles e nevoie de sfaturi, chiar de câte-o dojană, dar toate acestea le oferă colectivul nostru de redacție cu mare plăcere, investind timp, pasiune și energie pentru bunăstarea voastră sufletească.

Ne dorim să fii fericită, să te bucuri de viață, să simți că ești iubită și să poți să iubești, să îți păstrezi sănătatea și să-i binecuvântezi pe cei dragi inimii tale cu toate activitățile tale.

Rodica Baciu

"Tot ce faceți să fie făcut cu dragoste!"

1 Corinteni 16:14

Slujind *cu viața*

O mare întrebare pe care ne-o punem, este "Ce facem cu viața noastră?" sau "Unde să ne investim pe noi înșine?" sau "Cum să trăim cu scop?". În general toți oamenii își pun această întrebare, fie că sunt creștini devotați, sau doar oameni religioși, fie că sunt indiferenți față de Dumnezeu. A trăi cu sens este dorința înscrisă în codul nostru genetic, fiecare tânjim după apreciere, siguranță și importanță, fiecare ne dorim să facem ceva cu adevărat important, ceva care să ne îplinească.

De curând, am fost invitată la o conferință de femei, organizată de biserica "Sfânta Treime" din Londra, tema conferinței fiind "Slujind cu viața". Acest lucru m-a bucurat, fiind o confirmare că acest subiect este de interes și pentru alte femei, și deasemenea m-a responsabilizat și mai mult să aprofundez acest subiect important. Biblia ne învață destul de clar cum trebuie să ne trăim viața, îndemnul de a ne jertfi viața pentru Dumnezeu sunt multe și voi prezenta câteva dintre ele.

Aș vrea să începem să răspundem la aceste întrebări cu Biblia, cartea cea mai de încredere pentru noi toți. Iată ce scrie Marele Apostol Pavel fraților creștini din Roma:

"Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să** aduceți+ trupurile voastre ca o jertfă+ vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. (Români 12:1).

Același verset, în traducerea engleză NLT scrie: "dear brother and sisters, I plead with you to give your bodies to God because of all he has done for you" (dragi frați și surori, vă rog să va dați trupurile lui Dumnezeu, pentru tot ceea ce a făcut el pentru voi). Foarte explicită această traducere, care se referă și la surori, adică la noi femeile. Ce înseamnă să trăiești cu scop?

Ce înseamnă să trăiești ca o jertfă? Haideti să citim, pentru a înțelege și mai bine și în cea mai nouă traducerea a Bibliei, versiunea BVA.

Fraților, având în vedere aceste lucruri, vă îndemn să vă prezentați pe voi înșivă înaintea lui Dumnezeu ca sacrificiu viu. Să procedați așa, ca un răspuns la mila pe care a avut-o El față de voi. Astfel, sacrificiul vieții voastre trăite (pe pământ) în acest corp, va fi unul sfânt și care îl va satisface. Așa veți realiza o slujbă spirituală (de închinare). 2. Să nu vă conformați modelului oferit de lumea acestui secol; ci să vă transformați prin înnoirea modului vostru de gândire, ca să puteți avea abilitatea de a înțelege ce dorește Dumnezeu de la voi. Iar dorința Sa este bună, plăcută și perfectă. (Români 12:1-2)

Din pasajul de mai sus putem extrage câteva idei:

- **Viața noastră trebuie să fie o jertfă vie**

- **Viața trebuie trăită ca răspuns la mila (îndurarea) lui Dumnezeu**

- **Viața trăită cu scop intră în conflict cu chipul veacului sau cu modelul lumii acesteia.**

În vechime se dădea 10% zeciuială și se aduceau jerfe pentru păcat și jerfe de mulțumire, acestea reprezentau 10-15 sau x% din ceea ce avea omul. Dar acum se cere ca noi să ne aducem trupurile ca jertfă, adică tot în totalitate, să trăim 100% pentru Dumnezeu. Aceasta este schimbarea de strategie de la Vechiul Testament la Noul Testament, adică de la Lege la Hristos. Jertfa vieții trebuie adusă ca răspuns la îndurarea lui Dumnezeu.

Unii nu pot sluji pentru că nu au cum, fiind prizonieri ai unor vicii, poartă povara unor păcate, sunt din familii în care au experimentat trecut dramatic. Oamenii bolnavi nu pot să muncească, ei au concediu medical, sunt scutiți de efort și de sarcini, dar atunci când starea de sănătate revine, cu drag se întorc la muncă. Așa este și cu slujirea lui Dumnezeu, cât timp inima ne este bolnavă, cât timp poverile trecutului ne apasă, cât timp trăim sub imperiul suferinței, nu putem sluji, nu putem împlini chemarea lui Dumnezeu pentru viața noastră, deci nu putem trăi cu scop. Dar dacă experimentăm soluțiile lui Dumnezeu: vindecare, iertare, atunci vom deveni apti pentru slujibă.

Citim în Vechiul Testament că orice se aducea ca jertfă lui Dumnezeu (animale sau roade ale pământului) trebuia să fie perfecte, fără defect; atât timp cât mai avem defecte nu putem sluji cu viața noastră. Dar Dumnezeu a trimis pe Fiul său să repare ceea ce noi am stricat în viața noastră, să restaureze și apoi să ne pună într-o stare după voia Sa, prin meritul lui, să slujim ca o jertfă perfectă.

Abel și Cain au adus și ei jertfe lui Dumnezeu, cum au fost ele primite? Știm bine că jertfa lui Abel a fost plăcută lui Dumnezeu, iar jertfa lui Cain nu a fost primită.

Conferință pentru femei cu tema "Slujind cu viața", organizată de biserica "Sfânta Treime" din Londra

Câtă dezamăgire, să jertfești și Dumnezeu să nu aprecieze, dar se poate întâmpla, în vremurile Vechiului Testament sunt multiple exemple când Dumnezeu n-a primit jertfele aduse de unii oameni, pentru că nu erau aduse din inimă sinceră.

Totuși noi putem fi o jertfă primită și plăcută în fața lui Dumnezeu, deoarece Hristos a șters toate imperfecțiunile noastre prin Jertfa Sa Sfântă de la Golgota și astfel noi putem avea favoarea lui Dumnezeu.

Cunoști tu îndurarea lui Dumnezeu?

Dacă nu o cunoști, atunci este timpul să o cauți chiar acum, NU ai cum să slujești cu viața dacă nu ai avut parte de iertare, încă nu ești nici măcar tu stăpân pe viața ta, este păcatul sau întinericul. Dumnezeu vrea să repare să restaureze destinul oricărei persoane, dacă zici că "nu mai sunt bună de nimic" sau că "la mine e prea târziu", "eu nu mai am nicio șansă", Dumnezeu nu este de acord cu aceste afirmații.

Adevărul este acesta: Dumnezeu restaurează, Dumnezeu dă un viitor și o speranță tuturor celor ce se încred în El. Nu contează părerea oamenilor despre tine, contează părerea Lui.

Aceasta este părerea Lui, tu ești valoroasă, tu poți fi restaurată. Fă din căutarea iertării, a îndurării, o prioritate!

Din versetul amintit observăm că modelul lumii acesteia, chipul acestui veac este în conflict cu planul Lui Dumnezeu față de noi. Modelul oferit de lumea acestui secol sau chipul veacului este diferit de modul de viață pe care ni-l oferă Isus. Slujirea ca mod de viață este altceva decât standardele lumii acesteia, stilul de viață al unui închinător este diferit de stilul de viață al lumii acesteia. Lumea oferă strălucire prin dezechilibru. Dumnezeu oferă împlinire prin ascultare (ascultarea de El presupune echilibru). Dumnezeu oferă veșnicia prin echilibru. Lumea lustruiește o singură față, ceea ce se vede de la stradă, în spatele scenei ruine, mizerie.

Cei ce trăiesc după modelul lumii acesteia, sau "chipul veacului" cum îl numește Sfântul Apostol Pavel, se concentrează pe unul sau câteva aspecte ale vieții, fie că e vorba de frumusețea exterioară, carieră, alții pe proprietăți materiale, alții prin putere și influență, sacrificând toate celelalte componente ale vieții. Vedem atâția

oameni distruși, care fie și-au pierdut sănătatea muncind pentru a dobândi o stare materială mai bună, sau și-au pierdut familia investind timpul doar în carieră sau hobby. Deasemenea au fost, și mai sunt, mulți mulți copii rămăși acasă cu bunicii sau alte rude-nii în timp ce părinții lor au plecat la muncă în străinătate, inimi golite de iubire și traumatizate pentru multă vreme, acesta fiind un alt dezechilibru al zilelor noastre.

Dumnezeu ne oferă echilibru, dezvoltare holistică, în ansamblu, bazat pe curățenie, pe adevăr, pe ascultare de El. Iată încă un pasaj biblic care învață cum să trăim, acesta este scris tot de Sfântul Apostol Pavel, credincioșilor din Galatia:

"Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc..., dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine"(Galateni 2:20). Când trăiești Hristos atunci tot ce facem, facem pentru El și ca și cum ar face El.

Adesea poate ai spus, dacă aș fi și eu ca femeia cutare, dacă aș fi și eu ca sora mea, ca prietena mea, dar eu nu sunt frumoasă, nu sunt înzestrată cu daruri, am multe păcate la activ, părinții mei nu m-au prețuit, copiii nu mă ascultă, sunt multe lucruri negative pe care le poți avea în mintea ta și care să-ți blocheze slujirea. Nu e bine să-ți dorești să schimbi viața cu altă persoană de lângă tine, tu ești unică, Dumnezeu vrea să strălucească prin tine în mod unic, ești tu de acord cu aceasta?

Dar vestea bună este că Hristos poate să trăiască prin tine, astfel nu vei mai avea nicio problemă negativă, sau vreo incompetență, niciun blocaj în calea unei trăiri cu scop. Trăind astfel, știm cine suntem: opera de artă a lui Dumnezeu, împodobită zilnic de fapte bune pregătite mai devreme de Dumnezeu ca noi doar să umblăm în ele. Efeseni 2:10". Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele."

Din orice slujire trebuie să eliminăm perfecționismul care îl elimină pe Isus, putem face prăjituri bune, predici inspirate, muzică de calitate, dar să nu îl eliminăm pe Isus.

Oamenii trebuie să înțeleagă că nu perfecționismul, nu standardele noastre trebuie urmate, ci voia Lui Dumnezeu. Să ne gândim puțin la Marta, care se stresa cu pregătirea mâncării pentru musafiri, ea risca sau chiar s-a întâmplat să atragă atenția musafirilor (prin slujirea ei), mai mult, ca Domnul Isus, să nu fie Isus cel mai important ci să fie ea. Oamenii să spună Marta sau Marta și Domnul Isus. Dumnezeu nu permite așa ceva și nici nouă nu ne face bine, de aceea Domnul trebuie să fie înălțat mai întâi prin tot ce facem.

Psalmul 46:10. "Opriti-va și să știți că Eu sunt Dumnezeu: Eu stăpânesc peste neamuri, Eu stăpânesc pe pământ." Ce fel de fapte bune și ce scop au aceste fapte bune? Care este scopul vieții noastre? Însăși Domnul Isus le spune ucenicilor săi după Învierea Sa, care trebuie să fie scopul vieții lor: "Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh.

Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin." (Matei 28:18-20)

Dumnezeu ne susține în acest scop, în permanență. El pregătește ocazii și fapte bune. Deși suntem convinși de aceste versete că trebuie să ne trăim viața pentru Gloria lui Dumnezeu...Când ajungem la aplicarea practică a acestui concept apar dificultăți majore. Cu toate acestea...nu odată ne-am simțit fiecare dintre noi, copleșite de responsabilități, nu doar de treburile casnice sau profesionale, ci parcă ne simțim sufocate de nevoile și așteptările celor din jur, pe care îi avem în grijă și de dragul cărora dorim să ne sacrificăm, DAR TOT NU REUȘIM SĂ ÎL ÎMPĂCĂM PE TOȚI și pe TOATE. Sunt multe persoane, multe activități și preocupări care vor să ia maxim de la noi, vor tot timpul și toată energia noastră: soț, copii, părinți, prieteni, carieră, medici, vânzători...

Toate aceste preocupări și activități sunt foarte importante și foarte bune în fond, doar că trebuie să știm cum să le îmbinăm cât timp trebuie să alocăm pentru fiecare și când este locul și timpul potrivit pentru a investi în fiecare domeniu din viața noastră, astfel încât să fim în armonie cu noi înșine, cu cei din jur și mai ales să împlinim voia Lui Dumnezeu.

Când această armonie se atinge putem spune că am ajuns la mixajul ideal pentru a fi împlinite și fericite. Oare cum știm că am găsit armonia? În primul rând cred că o viață trăită frumos, cu priorități ordonate corect, conduce la împlinire sufletească și multe alte rezultate, succes vizibil, recunoscut de cei din jur. În al doilea rând, cred că avem fiecare în conștiință puse destul de clar roluri și responsabilități, acestea ne vor veni mereu și mereu în minte, conștiința ne va trimite mesaje de avertizare sau chiar de mustrare când am lăsat ceva nefăcut.

Dumnezeu ne-a înzestrat pe fiecare cu calități, ne-a dat roluri și oportunități să fim de folos lumii în care trăim, dar tot El ne-a lăsat un "manual de funcționare", Sfânta Scriptură, de unde putem culege multe sfaturi înțelepte bazate pe experiența înaintașilor ce au trăit cu sute sau mii de ani înaintea noastră.

Domeniile vieții se ierarhizează astfel, conform cu Cuvântul Lui Dumnezeu:

1. Relația cu Dumnezeu
2. Familia
3. Sănătatea (noi însene)
4. Domeniul intelectual
5. Domeniul profesional
6. Domeniul material
7. Activități în afara casei

Dumnezeu este prima prioritate a vieții noastre, deoarece noi suntem creați după chipul și asemănarea Lui, El ne numește fiii și fiicele Sale, suntem împreună lucrători cu Dumnezeu, deci toate domeniile noastre de activitate trebuie organizate în funcție de voia Lui. "Căutați mai întâi Împărăția (lui Dumnezeu) și dreptatea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra." (Matei 6:33). Slujba de a face ucenici și de a fi lucrători împreună cu Dumnezeu începe de la noi de acasă, cu soțul, părinții, copiii, rudele și prietenii noștri, acestora trebuie să le arătăm dragostea lui Dumnezeu.

Aș dori să subliniez faptul că dacă ne e drag de cei dragi, aceștia trebuie să știe, să înțeleagă că noi suntem Slujitori ai lui Dumnezeu, pentru binele lor; Dumnezeu nu ne cheamă să fim slujitorii copiilor, ai soțului, ai părinților, ai fraților și surorilor din biserică fără a fi mai întâi slujitorii Lui. Sluirea pe care o acordăm acestor iubite persoane nu poate să intre în conflict cu slujirea lui Dumnezeu, cu "trăirea lui Hristos în noi", nu putem accepta compromisul, de dragul lor. Există asemenea dezechilibre la tot pasul, oamenii nu merg la biserică, nu au timp pentru rugăciune și citirea cuvântului, pentru că trebuie să se ocupe în mod exemplar de soț sau de copii. Unii afirmă că "familia este pe primul loc" și în weekend stau acasă cu familia. Să ne ferească Dumnezeu să punem oamenii pe care îi slujim mai sus decât pe Dumnezeu.

Pentru a putea să acoperim toate domeniile trebuie să ne stabilim obiective SMART (specific, măsurabile, de atins, relevante și cuantificabile în timp), trebuie să stabilim acțiuni specifice pentru a putea atinge aceste obiective și aceste activități trebuie să fie planificate în agenda noastră zilnică.

Este important să trecem de la dorințe la țeluri, adică nu doar să visăm la niște realizări, ci la a face tot ceea ce depinde de noi pentru realizarea acestor țeluri.

Planificarea activităților oglindește de fapt ordinea priorităților din viața noastră, cum arată agenda noastră zilnică sau săptămânală așa arată lista noastră de priorități, iar o zi din viața noastră este, de fapt, existența noastră în miniatură. Agenda sau aplicația de pe telefonul mobil ar trebui să ne fie prietenul apropiat, cu ea ne planificăm timpul și apoi ne evaluăm dacă am reușit să armonizăm activitățile din cele șase domenii ale vieții enumerate mai sus. În mod concret putem începe săptămâna cu o mică planificare, să stabilim în care zi vom petrece câteva ore cu soțul, apoi cu copiii, să planificăm timpul de mers la cumpărături, gătitul și curățenia casei, să planificăm timpul nostru liber în care ne relaxăm sau lucrăm la proiecte personale, în acest mod încă de la începutul săptămânii vom avea împărțit timpul pentru toate domeniile. Dacă nu facem această planificare riscăm ca unele activități să ne acapareze tot timpul și apoi să acumulăm frustrare și stres. Vom începe fiecare zi uitându-ne în agenda la ceea ce ne-am planificat și vom lupta cu tot ce vine peste noi în mod neplanificat, astfel încât să putem respecta planificarea făcută. Vom învăța să mai spunem și nu anumitor solicitanți, invitații, sau oportunități, chiar dacă aceasta doare uneori. La final de săptămâna când vom privi peste lista de activități vom constata că am făcut mult și din aproape toate domeniile, vom fi împăcate cu noi înșine și mulțumitoare Lui Dumnezeu. O vom lua de la capăt planificând o nouă săptămâna, mai realist în baza experienței acumulate. Bineînțeles că sunt lucruri cum e concediu, nunți, conferințe pe care trebuie să le trecem în agendă cu luni de zile înainte, dar acesta ne disciplinează și vom vedea la urmă că rezultatele confirmă că metoda este eficientă.

Agenda este de fapt altarul nostru pe care ne aducem timpul și energia la dispoziția Lui Dumnezeu. Echilibrul în viață se ține prin stabilirea corectă a priorităților, a obiectivelor și prin urmarea unei planificări înțelepte. Aș aminti aici câteva versuri scrise de Emil Cioran, care vorbesc despre importanța echilibrului în viață, aceste versuri constituie o concluzie la cele scrise de mai sus.

"C-o slujbă, desigur, ai pâine pe masă,
Dar dacă ai zece, n-ai masă, n-ai casă.
Păstrează, creștine, măsura în toate,
Deloc nu e bine, iar prea mult te-abate
Încet, dar și sigur de la pocăință
Și te pricopsește c-o altă credință."

Dar așa cum am început aș vrea să încheiem cu Dumnezeu, El este Alfa și Omega, începutul și sfârșitul și pentru relația noastră de dragoste cu El trebuie să ne găsim timp în fiecare zi. În final va propun să ne facem o autoevaluare, răspunzând la câteva întrebări:

- Ai primit iertarea/îndurarea lui Dumnezeu?
- Ai adus viață ta că și o jertfă vie pentru Hristos?
- Urmezi ordinea priorităților?
- Ai stabilit obiective SMART pe fiecare domeniu?
- Faci planificarea activităților într-un calendar?

De reținut:

Nu este un domeniu mai "spiritual" decât altul, Dumnezeu nu ne împarte în laici și clerici. Închinarea că mod de viață trebuie să definească toate aspectele vieții noastre.

**Rodica Baciu
Biserica "Emanuel", Târgu-Mureș**

Poți urmări mesajul "Slujind cu viața" prezentat în cadrul Conferinței pentru femei, organizată de Biserica "Sfânta Treime" din Londra.

Gânduri de mamă

pentru mame

Ce dar nemeritat, ce har să porți viață în pântec. Oare putem înțelege noi cu adevărat această taină? Cum Dumnezeu țese din nimic - TOTUL? Cum leagă celule, cum ele prind chip, fără să stea în puterea noastră.

"Trupul meu nu era ascuns de Tine când am fost făcut într-un loc tainic, țesut în chip ciudat, ca în adâncimile pământului. Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele."

Când mă gândesc la aceste lucruri, mă minunez și încerc să înțeleg mai mult din El, din Creator. Mă închin în fața măreției Lui.

Cum să ne alegă pe noi, femeile, vase slabe și sensibile și totuși să ne dea atâta forță, o putere de neimaginat - să purtăm în trupul nostru alte trupuri, să le dăm naștere, să le hrănim și creștem? Să legănam, să avem brațe pline, să nu obosim în facerea binelui, să ridicăm, să îndreptăm, să creem cărări drepte cu picioarele noastre? Nu-i asta un har? De multe ori privim ca o povară, când de fapt Creatorul a suflat peste noi **viață** ca noi să fim dătătoare de viață. Cum să se uite înspre tine niște ochi cristalini, cum să se ridice două mânuțe și să auzi - MA-MA.. În nopțile lungi, când stai de veghe, când hrănești și îngrijești, cheamă-L pe El, singurul ce te poate întări. Cheamă-L în cămăruța ta, mulțumește-i pentru că a scăpat o măsură îndoită de har peste tine și casa ta. Când mângâi buclele blonde și ții în mâna ta un trupușor catifelat, mulțumește-I că Te-ales să fii dătătoare de binecuvântari. Când ai o clipă de răgaz în zilele aglomerate, coboară pe genunchi și arată-ți recunoștința. Când hrănești, adu-Ți aminte că El e hrană adevărată. Când slujești micuților, tu de fapt îl slujești pe El.

Înainte să devin mamă, poate priveam cu ușurință anumite aspecte ce mai apoi s-au schimbat, atunci când El a transformat inima mea. Uneori judecăm, fără să știm întreaga poveste. Uneori spunem vorbe ce pot răni, fără să ne punem în locul celeilalte. Dumnezeu ne dă har. În mod gratuit. Iar de când am devenit mamă, învăț să fiu ca El. Oh și câte teste am căzut. Cât de falimentară am fost...și încă sunt. Dar mă las inundată de iubirea Lui ce schimbă, ce reîntregește cioburile în ceva minunat, ce scoate din cenușă o operă de artă.

Știți cum e inima unei mame? Cu multe cămăruțe. Fără număr. Plină de gânduri, de frământări. Oare am făcut destul, oare m-am jertfit cum trebuia? Oare am împlinit toate nevoile? Când te uuple Cristos, deși te dăruiești constant, tu nu rămâi goală.

Ci de fapt, tu devi un canal prin care pot curge râuri, fluvii chiar! Mamă dragă, mamă obosită, mamă ce slujești, lasă-te în voia Lui, nu te uita la neajunsurile și limitările tale. Ci caută fântână a cărei ape satură setea lăuntrică.

Experiențele cu Dumnezeu în viața de părinte au fost multe.. deși unele zdrobitoare, au fost atât de necesare încât am ajuns să fiu mulțumitoare pentru suferință. Citeam undeva că suferința și zdrobirea aduc creștere spirituală. Am trăit pe pielea mea la intensități mari! Cu cât e mai neagră vales încercărilor, cu atât e mai scilpitoare lumina de pe culmi.

În momentele grele, îmi aduceam aminte de Domnul Isus și de suferințele Lui.. e așa ușor să ne plângem de milă, dar când citim pe paginile Scripturii cât a pățimit El și ne facem o introspecție, vedem de fapt că suferințele de acum nu sunt vrednice să fie puse alături de slavă viitoare. Lacrimile de pe pământ pot deveni simfonii cerești, când înțelegi că de fapt tu mergi mâna în mâna cu El, Creatorul.

Un alt lucru ce m-a învățat e să aștept timpul Său. Pentru că voia mea nu e mereu voia Lui, iar timpul și viziunea mea limitată nu coincid cu atotputernicia Lui.

"Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile Mele", zice Domnul. „Ci, cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre."

Deși planurile și dorințele mele credeam că sunt bune - să cer de la El copii, copii sănătoși.. viziunea Lui a fost alta - și după un timp am înțeles de ce - pentru că El vede întregul, eu văd fragmente, El vrea creștere, ascultare, dependență totală. Noi vrem confort, siguranță, liniște.

Știți ce a fost frumos? Să văd răbdarea și blândețea cu care El m-a acompaniat în momentele grele.

Când am pierdut prima sarcina, mi-a șters lacrimile în nopțile când stăteam pe genunchi în rugăciune, mi-a șoptit duios că El e în control și nimic nu se întâmplă fără voia Lui.. când mi l-a trimis în dar pe Liam și am trecut prin sângeri mari, din nou m-a întărit amintindu-mi că El dă viață și El o protejează cu Brațul Lui puternic. În noaptea cea mai neagră, după ce Liam s-a născut și am aflat că are nevoie urgentă de operație, El a stat lângă noi, doi proaspeți părinți care își țineau copilașul în brațe și se uitau înspre Cer, știind că doar de la El vine izbăvirea. Când medicii ne-au spus că au apărut complicații post-operatorii și viața lui Liam atârna de un fir de ață, stand lângă trupusorul lui intubat, plin de fire, Cine credeți că ne șoptea:

"Sunt aici. Prezent. Asta e planul Meu. Asta e voia Mea. Viața e darul Meu pentru voi. Mâna Mea nu e prea scurtă. Urechea Mea nu e surdă. Eu fac rana și tot Eu o leg. Eu aduc balsam și vindecare. Eu fac mari minuni și Eu ridic. Nu medicii au ultimul cuvânt, Ci Eu."

Cuvintele sunt prea sărace să descrie experiențele personale, nu-i așa? Ce am învățat în urma lor este că lecțiile învățate sunt în primul rând pentru noi, ele sunt personale, pentru creștere, ridicare, cioplire, vindecare.. unele pot fi împărtășite pentru a-i încuraja pe alții. Dar trebuie înțelepciune și smerenie. La asta vă îndemn. Nu priviți aspru o mama care a fost încercată, nu o judecați, pentru că judecata îi aparține lui Dumnezeu. Nici nu o invidiați când e sus pe munte, căci doar ea își știe rugăciunile frământate cu lacrimi, zdrobirile, luptele din văi.. Ca și copiii a lui Dumnezeu, toți am fost, suntem sau vom fi testați, după măsură care ne-a fost dată, conform vocii Lui. Dar nu uitați că veți primi har, un har pe care nu îl puteți gusta decât acolo în încercări.

Vă mai spun cât sunt de dulci lacrimile recunoștinței când îmi privesc copilașii acum, după tot ce a fost? Sunt că niște pietre de aduce aminte. Liam & Ava Rose. Mărturii ale bunătații, îndurării și iubirii Lui pentru mine, un vas slab cu multe colțuri ce sunt încă în proces de modelare pe masă Olarului. Vasul meu e purtat cu dragoste prin valurile vieții de un soț bun, răbdător, iertător. Două vase care cresc alte vase. Și toți împreună stăm în așteptarea arătării Harului Lui, în ziua în care vom pași desăvârșiți înspre veșnicie.

Până atunci, stăm în procesul de creștere, dorind ca inimile noastre să bată cu inima Lui de Tată.. nu în disonanțe, ci în armonie cu El, cu semenii. Iubind, jertfind, dăruind.

**Cu prețuire,
Flavia (foto), o mamă ca toate mamele.**

Biruinđ munđii din viađă!

Povestea lui Darius a început așa:

Tineri și nespūs de îndrăgostiți. Soțul muncea în UK înainte de căsătorie. Discutam despre cum are să arate familia noastră. Vorbeam foarte des la telefon, iar într-o seară ne-am propus amândoi să ne gândim la un nume de băiețel, deja îmi imaginam copilașii noștri. După trei minute de tăcere eram pregătiți să pronunțăm numele la care ne-am gândit. Surprinsă în același timp amândoi am spus "Darius". Wow! Cum se poate să ne fi gândit la același nume? Dintre miile de nume acesta l-am ales amândoi. Trebuie să fie o enigmă, a fost un moment special. Ne-am bucurat nespūs și DA am aflat răspunsul peste 14 ani aproximativ.

După căsătoria noastră a venit prima noastră fetiță care acum are zece ani. Eram plăcut surprinsă că este fetiță, de fapt așa surprinsă am fost cu toate trei fetițele. Eu totuși mă gândeam oare când are să vină bebelușul Darius? Cea de-a două fetiță are nouă ani, iar mezină patru ani. Sunt foarte fericită că avem fetițe, desigur o frumoasă prietenie pentru toată viață care deja se formează.

Mi-am dorit mult încă un bebeluș dar gândul mi-l luasem că va fi băiețel. Când am fost la scan nu am vrut să aflăm sexul bebelușului ca mai apoi prietena mea să ne facă baby reveal, experimentând și acest lucru pentru prima dată, a fost un moment de mare bucurie și nu ne venea să credem când din balon a plouat cu albastru. Wow, ce seară, înconjurați de prieteni și povești era ceva nou și frumos "Vine bebelușul Darius în sfârșit". Până la urmă nu contează sexul copilului, important e să fie sănătos și desigur asta am crezut mereu, chiar nu conta, decât curiozitatea creștea. Aveam douzeci de săptămâni când după doi ani de așteptare urmă să merg în România cu fetele să petrec mai mult timp cu familia și anume două luni de dată această în Iulie 2021. Trecuseră șase zile de când ajunsem în România, iar în acea dimineață m-am trezit cu dureri, contracții și sângerări.

M-am pus pe genunchi și m-am rugat: "Doamne orice, dar te rog să fie bebe bine". Domnul mi-a dat pace în drum spre spital, nu îmi era frică, iar după ore de așteptare mi-au confirmat că este avort spontan, iar bebe evident nu trăiește. Mă așteptam la o veste rea. Așa simțeam în acele clipe. M-am rugat: "Doamne îți mulțumesc că mi-ai dăruit trei fetițe minunate." Mă durea sufletul pentru ele și nu știam cum le voi spune, știind cât de mult așteptau un bebeluș și ce fericite erau de asta.

Durerea fizică nu se compara cu nimic din ce am experimentat eu în viață, dar Domnul mi-a dat putere și pace. Am cerut să-mi văd îngerașul de două ori, avea 17 cm și 163 de grame. Nu am simțit durere în suflet, ci din contră aveam așa o pace în inimă știind că e în ceruri la Domnul Isus, desigur acest gând ne leagă mai aproape de cer.

Bebelușul se opri din evoluție cu aproximativ trei săptămâni, iar eu nu simțisem nici o schimbare. Îi întrebam pe cei apropiați de ce nu îl simt că mișcă, iar ei spuneau că băieții sunt mai leneși. Soțul meu era în Anglia încă la muncă, dar familia m-a susținut foarte mult. Fiind schimbarea majoră de mediu și rutină am trecut mai ușor peste acele momente triste. Am înțeles că Domnul e suveran și drept, numai El cunoaște viitorul și știe ce e cel mai bine pentru noi ca familie. Am privit la încercare ca la o biruință și am văzut partea bună a lucrurilor. Dacă era să fi fost un copil bolnav sau chiar alte greutăți? Nu-i așa că Domnul m-a scutit de necaz? Nu cunoaștem viitorul.

I-am mulțumit Lui că mi-a dat pace în furtună. Primeam mesaje de milă de susținere și aveam mai multă încredere că voia Lui Dumnezeu e cea mai bună. Oameni dragi, are cineva garantate următoarele minute din viața lui? Cu atât mai mult viața unui bebeluș în formare nu este în mâinile nimănui decât a Creatorului! Ce minunat e Domnul când te poți încrede în El pe deplin și ceea ce face El e desăvârșit!

Cu pași mărunți mi-a modelat credința și eu știu ca va fi o încurajare pentru mulți, iar în vremurile care ne stau în față numai prin credință în Domnul Isus vom birui.

Am să povestesc puțin cum credința mea a fost modelată.

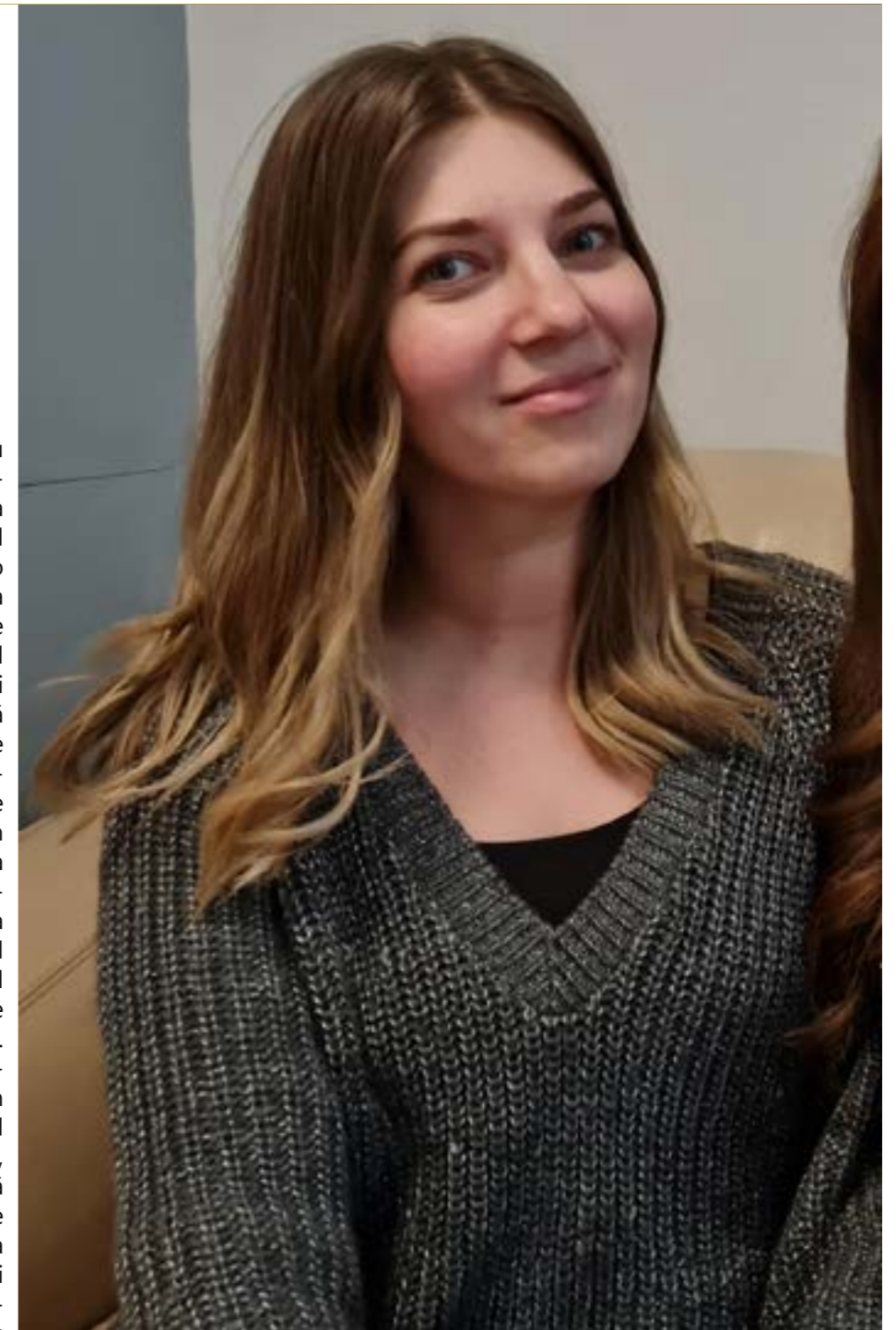
Într-o duminică din luna ianuarie 2021 fratele Billy a slujit în biserica "Filadelfia" Manchester în rugăciunea lui la încheiere a avut un cuvânt de la Domnul spunând: "Sunteți aici familii care vă doriți copii! Până de Anul Nou vă voi da! Spune Domnului! Amin". Acest cuvânt din partea Domnului a atins în mod special și inima mea deoarece pierdusem o sarcină la șapte săptămâni chiar în acele zile, iar pe parcursul sarcinii următoare, cu bebe Darius, eram foarte încrezătoare. Dar când deja eu îl pierdusem mi s-a spulberat credința și mă întrebam de ce? Oare Domnul vorbește și nu împlinește? De multe ori nu înțelegem planul Domnului.

În luna Octombrie m-am bucurat din nou de o sarcină, dar nu a ținut mult și o pierdusem și pe aceasta. Eram oarecum dezamăgită gândindu-mă la lucrare. În luna noiembrie a venit un frate invitat din Londra la biserica "Filadelfia" Manchester. În rugăciunea lui de la sfârșitul slujirii a îndemnat dacă e cineva care dorește să se roage pentru el, pentru vindecare, eliberare, îmbărbatare.

Având programarea la doctor pentru luni dimineața pentru investigații mi-am zis, eu anulez tot și DA, vreau ca Domnul să mă vindece crezând că El poate. Gândindu-mă că pierdusem o sarcină cu 5 ani în urmă înainte de a treia fetiță iar de dată această trei pe parcursul uni an, poate e ceva în corpul meu de care doctorii nu văd și numai Domnul știe. A fost o experiență plină de har și pace fiind și unica mea ieșire în față la chemare. Am crezut că Domnul mă va vindeca și eu voi rămâne însărcinată și am să mă bucur de un bebeluș. Pe 10 decembrie când deja trebuia să se nască bebe Darius mi-am făcut un test, și spre surprinderea mea m-am bucurat nespūs crezând că se împlinește într-un final cuvântul Domnului rostit prin fratele Billy și ce Domnul vorbește rămâne în picioare. Am mers încrezătoare cu sarcina înainte și pe 19 februarie 2022 la scan am ales să ne zică ce așteptăm, soțul meu visându-se cu o fetiță de mâna, înainte să aflăm de bebe Darius. Iată că acum visul lui se împlinește și ne bucurăm nespūs de venirea celei de-a patra fetițe, micuța Tamar care va veni pe lume în august 2022. Eu sunt o iubitoare de bebeluși și copii, bebeluș îmi doream chiar nu conta dacă e băiat sau fetiță decât să fie sănătos.

Menționez că pe parcursul anului 2021 au fost zece mămici însărcinate, sunt deja trei bebeluși, iar șapte urmează să se nască. Noi nu vorbisem între noi despre acest aspect, dar Domnul ne-a vorbit tuturor prin acea lucrare care s-a împlinit și cu mine! Slavă Lui Dumnezeu!

Nu știm ce ne rezervă viitorul, dar știu că avem în ceruri un îngeraș, băiețelul nostru Darius pe care l-am purtat, l-am văzut și l-am iubit. Mă gândesc la el în fiecare zi și mă rog ca Domnul să ne ajute să ne revedem în Gloria Lui!

Nu am simțit durere în suflet, ci din contră aveam așa o pace în inimă știind că e în ceruri la Domnul Isus, desigur acest gând ne leagă mai aproape de cer.

**Anca Panciuc
32 de ani, Liverpool**

Gânduri despre

Preaiubitul meu

Vântul adie lin presărând miresme. Îi simt adierea pe față, mă opresc și respir adânc. Eu știu bine că adierea vântului pe față, este de fapt mângâierea dulce a Preaiubitului meu. Da, El este prezent și îmi mângâie obrazii cu atâta iubire!

Privesc în jur încântată de verdele crud și proaspăt renăscut. Zăresc crenguțe vesele împodobite cu flori înmiresmate de liliac și bujori zâmbitori sub raze blânde. Șoptesc: "Ce frumos ești, Preaiubitule!" Da, există frumusețe în lume, pentru că El este frumos, iar El este prezent acum și aici cu mine.

Îmi amintesc că am spus într-o zi fetițelor mele să privească copacii din fața casei. Sunt înalți și neobosiți să își țină crengile în sus ca o necurmată laudă la adresa Creatorului. De atunci am învățat să ne ridicăm mâinile și să-L laudăm. Iar dacă zorile Îl ascultă și păsările Îi cânta triluri la fiecare răsărit, cum aş putea eu să ignor atâta frumusețe? Oh, fiecare zi este despre El și eu nu pot să nu îi spun că El este Cel mai frumos și că e iubirea mea cea mai mare!

Da, eu iubesc, pentru că El m-a iubit întâi (1 Ioan 4:19). Cum să nu răspund acestei iubiri profunde? Cum să nu încep fiecare dimineață la picioarele Preaiubitului meu care a dat totul pentru mine? El este cântărea și bucuria mea cea mai mare. El îmi este fericire înălțătoare și mângâiere în umilință, El este sănătatea mea și putere în momente de slăbiciune. El îmi este călăuzire și înțelepciune. El este ținta spre care aleg să privesc ca să pot înainta. El este uimire și har. El este totul totului tot și înțeleg că toată ființa mea este din El, prin El și pentru El.

Îi văd ochii în albastrul cerului care vorbește despre perfecțiunea lucrării Lui. Înțeleg că pot să cuprind tot cerul în inima pentru că El, Isus Hristos, este cerul meu, veșnicia mea, Mirele meu. Domnul continuă să îmi mângâie obrazii prin adierea vântului. Ninge cu petale de catifea. Mă gândesc la cruce, mă simt profund iubită și rostesc:

**"Așa este iubitul meu,
așa este scumpul meu,
fiice ale Ierusalimului!"**
(Cântărea Cântărilor 5:16).

Anamaria Lulciuc

O viață salvată

Era o zi obișnuită din săptămână, mai aveam câteva minute până la terminarea programului de lucru, când am auzit câteva bătăi în ușă. Ușa se deschise larg, iar în pragul ei stăteau doi tineri căsătoriți, care salutară respectuos. În momentul care urmă, soțul tinerei îmi adresă următoarea întrebare:

-Vă rog să ne spuneți unde putem face o întrerupere de sarcină soției și cât ne costă?

Deoarece își ținea strâns de mână soția și era foarte hotărât în ceea ce își propusese, m-am gândit ce răspuns mai potrivit aş putea să îi dau. Așa că am răspuns tot printr-o întrebare:

-Cum de ați hotărât să faceți o întrerupere de sarcină?

Au invocat tot felul de motive, cele mai convingătoare părănd faptul că au o situație financiară precară, condiții de locuit improprie și că au deja doi băieți acasă. Astfel, ei considerau că era mai mult decât suficient pentru familia lor. Am simțit în inima mea cum Duhul lui Dumnezeu mă îndemna să continui discuția într-o altă direcție, dar sinceră să fiu nu știam cum aş putea să o fac. În timp ce el își susținea punctul de vedere, m-am rugat în gândul meu, și, călăuzită de Dumnezeu, i-am rugat să facă un exercițiu de imaginație, spunându-le:

-Dacă astăzi ar trebui să moară într-un accident unul din cei doi băieți pe care îi aveți, pe care l-ați păstra și pe care l-ați lăsa să moară? Au răspuns fără să stea pe gânduri că îi vor în viață pe amândoi. Atunci i-am privit pe amândoi și i-am făcut să înțeleagă că fătul din pân-tece este fără apărare și că le aparține tot lor, iar ei cu atâta ușurință, de bună voie, vor să îl condamne la moarte, ba chiar să și plătească pentru asta! Apoi le-am adresat o întrebare:

-Dar dacă ar fi o fetiță? Îndrăznesc să vă spun prin credință că va fi chiar fetiță și că, dacă o lăsați să trăiască, va fi o mare binecuvântare pentru familia voastră. E hotărât lucrul acesta, ca această fetiță să trăiască!

La cuvintele rostite prin credință aceștia s-au cutremurat, iar tânăra însărcinată a început să plângă, în timp ce soțul ei m-a surprins cu răspunsul lui:

-Doamnă, nu știu cu ce putere vorbiți, dar un lucru știu: Acest copil – dacă este fetiță așa cum spuneți – va trăi. Și noi renunțăm la avort!

Am promis că îi voi ajuta să aibă tot ce este necesar pentru noul-născut, și, de asemenea, pe parcursul sarcinii.

Ne-am despărțit, dar această întâmplare a continuat să fie un motiv de rugăciune pentru mine pe toată perioada sarcinii.

Aveam emoții gândindu-mă la ceea ce am afirmat prin credință, faptul că va fi o fetiță! Îmi doream ca Dumnezeu să le arate acestor părinți măreția Lui!

Nu pot să descriu în cuvinte ceea ce am simțit, când într-o dimineață am fost sunată de tânăra mămică, care cu o lună de zile înainte de termen a adus pe lume nou-născutul. Am alergat la salonul unde era și puțin neîncrezătoare am întreat-o ce a născut și mi-a răspuns senină și surprinsă de întrebare:

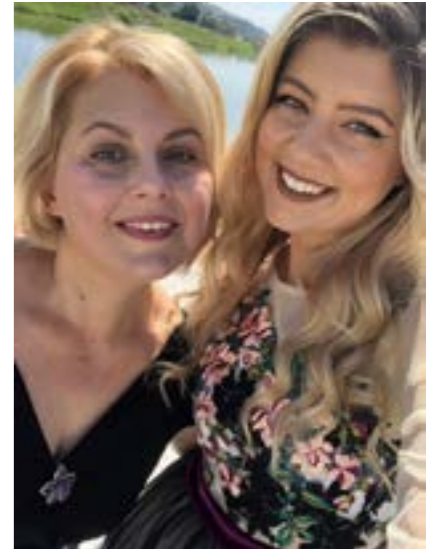
-Este fetiță, exact cum ați spus!

Pur și simplu nu am putut să îmi stăpânesc lacrimile gândindu-mă ce mare este Dumnezeu! Am întreat-o cu ce o pot ajuta. Mi-a mulțumit și bucuroasă mi-a împărtășit cât este de surprinsă de implicarea nașilor care au cumpărat tot ce trebuie pentru noul membru al familiei, fetița făgăduita. Eram uimită, Dumnezeu a furnizat și resursele financiare.

Am rugat-o să îmi dea voie să o iau pentru câteva minute din pătuț și să o duc să o vadă toate colegile și să le mărturisesc această frumoasă poveste de viață scrisă de însuși Dumnezeu.

Sunt atât de recunoscătoare pentru că îl am pe Dumnezeu în viața mea ca Domn și Mântuitor. În Cartea Sa sunt scrise toate zilele noastre înainte să fi fost vreuna din ele, așa cum stă scris în Psalmul 139/v.16.

De aceea, se cuvine să spun și eu ca și psalmistul:

Mihaela Cordea

**"Te laud că sunt o făptură așa de minunată
.Minunate sunt lucrările Tale
și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!"**

Vremea schimbării

"Iată, voi face ceva nou și-i gata să se întâmple.
Să nu-L cunoașteți voi oare?
Voi face un drum prin pustie și râuri în locuri secetoase."

Sunt Adriana, căsătorită, mama a trei copii și bunică a două superbe fetițe.

Vreau să împărtășesc aici, cu voi, câte ceva despre luptele și beneficiile slujirii, despre stabilirea priorităților în viața mea. Am crescut într-o familie creștină, în biserică L am cunoscut pe Dumnezeu de tânără și am știut că trebuie să îmi ghidez viața după cuvântul Lui, să-L slujesc prin tot ceea ce fac.

După terminarea liceului m-am căsătorit cu Liviu, apoi Dumnezeu ne-a binecuvântat familia cu trei copii: Marcus, Tamara și Renata, pe care i-am crescut cu multă grijă și pasiune. De tânără am visat să lucrez într-o companie mare, în domeniul financiar economic. Dar având copii mi-am dat seama că trebuia să fac o alegere: nu puteam să merg la servici și să mă ocup de creșterea și educația celor trei copii. Am hotărât că familia trebuie să aibă prioritate, am ales să îmi dedic timpul creșterii copiilor, care sunt cea mai prețioasă investiție a mea și a soțului meu.

Am pus cumva deoparte visul meu de a avea serviciul dorit, am rămas acasă, dar au fost câteva perioade în care mergeam la cursuri, am făcut și o facultate sperând în continuare că voi ajunge unde am dorit.

Am stat acasă cu copiii până când cel mare avea aproape 18 ani, apoi am lucrat în diferite domenii, nicidecum unde vroiam eu să ajung. Am înțeles că slujirea te costă și nu te pune pe tine pe primul loc.

Soțul meu muncea mult, avea un loc de muncă foarte bun din punct de vedere financiar, avea și destul timp liber pentru familie. Aveam o casă a noastră, copiii erau deja mari, ne gândeam că totul e ok, suntem bine, liniștiți și așa va fi și mai departe.

Într-o zi soțul a venit acasă și mi-a spus că trebuie să îmi caute alt loc de muncă. Lucrase 22 de ani la aceeași firmă, realizând multe proiecte avantajoase pentru firmă, dar șeful îi spusese că nu mai este nevoie de el acolo. A fost foarte greu când am primit acea veste, eu aveam deja 43 de ani, soțul împlinise deja 50, nu eram chiar tineri. Dar Dumnezeu nu ne-a lăsat singuri și fără sprijin, ne-a călăuzit și îndrumat după planul Său. "O, cât de mare este bunătatea Ta, pe care o păstrezi pentru cei ce se tem de Tine, și pe care o arăți celor ce se încred în Tine, în fața oamenilor." (ps. 31.19)

În scurt timp soțul a găsit un alt loc de muncă, în alt oraș, Târgu-Mureș. Era un serviciu diferit de ceea ce făcuse el până atunci, dar cu noi și mari provocări și oportunități de dezvoltare. Eram puși în fața unei alegeri foarte dificile, trebuia din nou să aleg, să îmi stabilesc prioritățile.

A fost o luptă cu mine însămi, dar am înțeles în scurt timp că Dumnezeu avea planul Lui pentru noi. Eu am știut doar că trebuie să îmi susțin soțul, să fiu un ajutor potrivit pentru el, să îl urmez chiar până la capătul pământului.

Așa că am vândut tot ce am realizat în cei 25 de ani împreună, casa în care au crescut copiii noștri, am lăsat parte din familie acolo (părinți, frați) și am început, pot spune, o viață nouă, cu multe provocări pe toate planurile.

Am început prin a căuta o locuință a noastră, care să corespundă cu structura familiei, acum era posibil să îmi găsesc locul de muncă dorit, dar mi se părea greu să încep la această vârstă, să fac parte dintr-un colectiv, dar cu inima strânsă am acceptat. Trebuia să ne integrăm într-o nouă biserică, cu alt stil de programe, cu o mentalitate orientată spre slujire.

Au fost multe perioade dificile, frământări și neliniști, situații care ni se păreau fără ieșire dar Dumnezeu a fost mereu cu noi și a condus toate după planul Său. Am acceptat și mă bucur că Dumnezeu a adus aceste lucruri noi în viața mea și conform cu ordinea priorităților am ales să slujesc celor din casa mea, să îmi susțin soțul, să învăț și să mă implic cu tot ceea ce știu pentru a face față la locul de muncă, apoi să mă implic într-unul dintre departamentele bisericii.

În prezent doi dintre copiii noștri sunt căsătoriți, am două nepoțele dragălașe, Tessa și Lara. Eu, împreună cu soțul și fiica noastră lucrăm într-o companie mare, bine structurată și condusă după principii creștine. Am reușit să cumpărăm o casă a noastră și suntem într-o biserică unde slujirea și implicarea sunt foarte importante.

Acestea sunt beneficii pregătite de Dumnezeu pentru noi, dar nu fără a face un efort de adaptare, de ne asuma noi responsabilități și provocări. Am ales să fim ascultători de Dumnezeu, să împlinim voia Lui în viața noastră și să ne încredem în El în toate domeniile vieții.

"Celui cu inima tare Tu-i chezuiești pacea: da, pacea, căci se încrede în Tine. Încredeți-vă în Domnul pe vecie, căci Domnul Dumnezeu este Stanca veacurilor" (Isaia 26:3-4).

Cu Dumnezeu se poate începe la orice vârstă și El face lucrurile noi dacă îi dăm voie.

Adriana Rusu (foto)
Biserica "Emanuel", Târgu-Mureș

identitate

Cine sunt în Cristos, în Dumnezeu?

Nu știu despre tine, dar eu sunt constant inundată de mesaje despre cine sunt.

Mesaje din interior:

- Nu pot face nimic bine.
- Nimeni nu mă place. Nu sunt destul de ...
- Nu voi putea niciodată să depășesc acest lucru.

Mesaje de la alții:

- Nu meriți timpul meu.
- Nu pot să cred că ai făcut asta.
- Dacă nu vezi lucrurile așa cum doresc eu, nu vreau să am nimic de-a face cu tine.

Mesaje din cultura noastră:

- Le speli creierul copiilor când îi înveți despre credința ta.
- Ce faci acasă toată ziua?
- De ce nu ești căsătorită? Când faci un copil?
- A îmbătrâni frumos înseamnă să încerci să arăți ca o tânără de 18 ani pentru tot restul vieții tale.
- De ce nu îți cheltui banii altfel? De ce nu gătești? Nu ești suficient de inteligentă dacă nu ai absolvit o facultate.

Vă sună familiar?(Sau poate imi sună+ doar mie.).Din fericire, nu trebuie să ne bazăm pe adevăruri distorsionate și minciuni din interior și din afară despre cine suntem.

Dumnezeu ne-a dat tot ce avem nevoie în Cuvântul Său pentru a ne forma o identitate solidă, puternică, o identitate construită doar pe Stânca Tare, care este Cristos. Aceasta este singura identitate pe care trebuie să o revendicăm, tu și cu mine. Identitatea în Cristos: Cine îmi dă identitatea?

Nu știu despre tine, dar unul dintre cele mai mari lucruri care mă face să mă simt iubită este modul în care mi se vorbește sau cum sunt tratată. Modul în care mă numește o persoană sau cum mi se adresează are o mare putere de a mă face să mă simt prețuită. Și afectează percepția identității mele.

De aceea este atât de important să căutăm identitatea în locurile potrivite. Ar trebui să spun locul potrivit, pentru că Cel care m-a făcut și m-a răscumpărat este singurul care poate să-mi dea identitatea.

De ce este important?

De multe ori ne uităm la cei din jur pentru a ne spune cine suntem. În copilărie, la părinți. În adolescență, la prieteni și profesori. Ca tânără, la băieții. Și ca adult, prin relațiile cu alte persoane sau relația cu managerii sau subalternii la locul de muncă.

Unii au un impact pozitiv – cum ar fi părinții sau soții – dar alții negativ, însă niciunul dintre ei nu-ți poate oferi cu adevărat identitatea. Unii ne fac să ne simțim prețioase și iubite, alții ne tratează cu superioritate și dispreț, însă NU aceasta definește cine suntem cu adevărat, pentru că Cel care îți spune cine ești cu adevărat, este cel care te-a creat. Dumnezeu este cel care a stabilit ca tu să trăiești, aici și acum, El a pus în tine valori și daruri minunate, El te-a definit și te-a creat într-un mod minunat, iar El te cheamă pe nume.

Pe măsură ce învățăm cine suntem în Hristos, relațiile noastre sunt mai sănătoase, dragostea noastră se arată mai strălucitoare și compasiunea pentru ceilalți este mai puternică. Asta pentru că știm că prin El suntem valoroase și avem ce să oferim celor din jurul nostru.

Încredere în datorul meu

Un nume este la fel de demn de încredere ca cel care dă numele. Dacă cineva mi se adresează cu un nume murdar (cuvinte nepotrivite înjositoare, dispreț, atitudini greșite) știu să nu-l iau în serios, când știu că acea persoană este predispusă la minciuni și exagerări. Știu, de asemenea, să am încredere în numele dulci (cuvintele frumoase) pe care mi le spune soțul meu, deoarece știu că vorbește în dragoste.

Același lucru este valabil și pentru Dumnezeu.

Pot avea încredere în numele pe care mi le dă Dumnezeu, pentru că pot avea încredere în El. El s-a dovedit a fi de încredere păstrându-și întotdeauna cuvântul. Te încurajez să îți faci timp să studiezi numele și atributele lui Dumnezeu pentru a-L descoperi în noi moduri și a-L cunoaște mai bine. Te vei convinge că te poți baza pe cuvintele Lui.

Iată mai jos o listă cu atribute ale identității tale în Cristos. Exact așa te vede El. Toate acestea sunt nume ale tale ...**ACCEPTATĂ** – Romani 15:7

Numele meu este...

NĂSCUTĂ DIN NOU – 1 Petru 1:23

FIIĂ DE DUMNEZEU – Ioan 1:12

ALEASĂ – Ioan 15:16

O FĂPTURĂ MINUNATĂ – Psalm 139:14

IERTATĂ – Efeseni 1:7

LIBERĂ – Romani 8:1-2

PRIETENĂ – Ioan 15:15

A LUI – Romani 8:16-17

ÎNDRĂPTĂȚITĂ/MOȘTENITOARE – Romani 3:23-24

CUNOSCUȚĂ DE EL – Psalmul 139:1-2

IUBITĂ – Ioan 3:16, Ieremia 31:3

NICIODATĂ SINGURĂ – Iosua 1:9

NOUĂ – 2 Corinteni 5:17

RĂSCUMPĂRATĂ – Coloseni 1:13-14

VALOROASĂ – Luca 12:6-7

UNICĂ – Psalm 139:13

SPECIALĂ – Efeseni 2:10

PUTERNICĂ – Psalm 46:5

PROTEJATĂ – Psalm 121:3

ÎN LUCRU (work in progress) – Filipeni 1:6

În final....

Am un drum lung de parcurs, dar din ce în ce mai mult învăț care este numele meu de fapt: nu ce spune societatea sau ce spun cei din jur prin comportamentul lor față de mine sau nici măcar ce cred eu despre mine, atunci când sunt frustrată și dezamăgită, ci identitatea mea este ceea ce spune Dumnezeu. El este creatorul meu, iar El are o mulțime de nume frumoase pentru mine.

Și știi care este cea mai bună parte? Aceste nume sunt și ale tale dacă l-ai acceptat pe Iisus ca Mântuitor al tău. Mă rog să înveți să îți vezi valoarea și identitatea în Hristos, astfel încât să poți fi tot ceea ce Dumnezeu te-a făcut să fii.

Surse:

<https://adivineencounter.com/the-four-pillars-of-your-identity-in-christ/>

<https://lorischumaker.com/>

<https://hissparrowblog.com/identity-in-christ-my-name-is/>

Natalia Zsoldos (foto)
Biserica "Emanuel" Târgu Mureș

„Sentimentele mele nu sunt Dumnezeu.
Dumnezeu este Dumnezeu.
sentimentele mele nu definesc adevărul.
Cuvântul lui Dumnezeu definește adevărul.”

John Piper

Femei

În vremuri de război

Tu, femeie, te-ai întrebat vreodată de unde îți vine puterea? De unde ai curajul? Cine ți-a dat tăria să zâmbești? Dar farmecul tău?...

Trăim vremuri în care femeia credincioasă rămâne puternică în orice vreme, chiar și în război.

Dumnezeu, a creat femeia într-un mod miraculos am spune noi, de mult, în grădina Eden a făcut femeie din bărbat, frumoasă, puternică, plină de curaj, în stare să dea naștere copiilor și biruitoare peste încercări.

De-a lungul istoriei creștine, Biblia relatează femei puternice, care au fost binecuvântate cu putere, înțelepciune divină și cu acel sentiment de apărare al celor dragi.

Maria mama lui Isus a fost femeia ascultătoare care de la începutul tinereții a ales să urmeze planul divin. Aleasă ca dăătoare de viață a pruncului Isus, a fost femeia care a acceptat viața plină de greutate chiar și atunci când fiul ei murea pe cruce pentru păcatele omenirii. Deși inima de mamă sângera voia Tatălui se împlinea: „**iată fecioara va fi însărcinată și va naște un fiu și-l vor pune numele isus**” Matei 1.23

„Chiar sufletul tău va fi străpuns de o sabie, ca să se descopere gândurile multor inimi” Luca 4.35.

Rut femeia supusă, a ales să își urmeze soacra, să își continue viața în necunoscut ajungând să fie binecuvântată din nou atât pe plan spiritual, atunci când descoperirea purtarea de grijă, dar și pe plan sentimental atunci când îl întâlnește pe viitorul soț, Boaz.

„Nu stă de mine să te las, și să mă întorc de la tine! Încotro vei merge tu voi merge și eu, și unde vei locui tu voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeuul tău va fi și Dumnezeuul meu!” Rut 1:16

Naomi-soacră model după care Rut a pornit la drum fără frică, femeia ce a emanat siguranță și înțelepciune, dar și dragoste pentru nurerile ei pe care le considera fiice e, „întoarceți-vă fiicele mele, pentru ce veniți voi cu mine?” Rut 1.11

Estera, omul puternic gata să apere poporul, ajunge o femeie de „succes” am zice noi în vremurile noastre, bogată pe plan financiar și împlinită sufletește.

„...dacă am căpatat trecere înaintea ta împărate și dacă găsește cu cale împăratul, dă-mi viața: iată cererea mea: **ȘI SCAPĂ PE POPORUL MEU: iată dorința mea,**” Estera 7:3b

Și câte alte femei care au rămas ca mărturie și ca încurajare pentru noi astăzi: Debora, Ana, Lois, Eunice...

Dumnezeu lucrează și azi, prin femei credincioase ce au ales ca țintă Cerul, le binecuvintează și le face puternice.

În România, în vremurile de azi au intrat în țara noastră mii de mame, de femei, unele înfricate de viitor, altele întristate de ce au lăsat în urmă, însă toate își duceau bagajul protector, puternice pentru a-și salva copiii și familia.

Sute de rugăciuni îndreptate spre cer, ce nu vor rămâne neascultate, într-o zi El va lăsa pacea Lui peste femeile în război, peste copii, peste văduve și peste orfani.

Poate de multe ori și sufletele noastre s-au aflat în război, poate am fost tulburate, supărate, îngrijorate pentru ziua de mâine, poate am trecut prin momente ce nu credeam că vom avea uși deschise, însă Dumnezeu a fost acolo pregătit să ne ajute, să ne ridice, să ne facă conștiente că puterea din noi este din EL.

Dragă femeie ce citești acest articol, te încurajez să te rogi și să crezi în cel ce te-a făcut puternică în vremuri de pace, dar și în vremuri de război. nu ești singură, El este cu tine!

„Domnul Dumnezeuul tău este în mijlocul Tău, ca un viteaz care poate ajuta, se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui și nu va mai putea de veselie pentru tine”. Tefania 3.17

Lidia Bleahu (foto)
Biserica Baptistă "Harul" Târgu-Mureș

„...Să crezi în Cel ce te-a făcut puternică în vremuri de pace, dar și în vremuri de război. Nu ești singură, El este cu tine!”

Stabilirea obiectivelor sănătoase

Trăim într-o perioadă în care sunt atât de multe oportunități de activități și proiecte, și auzim tot mai multe despre stabilirea obiectivelor, să fim cât mai implicate pentru a deveni "femei de succes". Acest lucru nu este greșit. Dumnezeu a pus în fiecare dintre noi un potențial pe care nu trebuie să-l irosim! Însă, în acest articol, doresc să verificăm dacă planurile noastre sunt stabilite corect, fiindcă ele reprezintă direcția în care ne canalizăm atenția și efortul.

Dar ce putem înțelege prin "corect"? Corect este atunci când țelul nostru este valoros, ziditor, iar ceea ce trebuie să avem în vedere este dacă acțiunile noastre și ce ne-am stabilit este în concordanță cu voia Lui Dumnezeu, deoarece altfel nu vom putea avansa și, la urmă, ne vor aduce doar frustrare și epuizare.

Este foarte important să evaluăm cu atenție fiecare obiectiv în parte și să reflectăm mereu asupra acestor obiective și a activităților noastre, deoarece e posibil ca energia și timpul pe care le avem să le irosim pe lucruri care, de fapt, nu merită, sau nu sunt puse pe locul potrivit pe lista noastră de priorități, astfel că lucrurile importante vor fi neglijate și se va crea un dezechilibru major.

Așadar, după ce vom nota obiectivele și scopurile noastre, vom ține cont de perioada din viață în care ne aflăm și de rolurile pe care le avem de îndeplinit (precum a fi copilul Lui, rolul în familie, în societate etc.) și ne vom asigura că nici un obiectiv de pe lista noastră nu stă în calea acelor priorități.

Este atât de important să realizăm ce înseamnă de fapt să avem "succes", ce contează cu adevărat, să avem discernământ și să apreciem fiecare lucru pe care îl avem acum de făcut, chiar dacă poate în momentul în care suntem acum nu ne aduce prea multe aplauze și nu îl vedem că pe un "succes".

În tot ce facem să ne dorim să reflectăm iubirea pentru EL și să avem acest gând mereu: Domnul să alinieze obiectivele noastre cu misiunea Lui.

Acum doresc să împărtășesc cu voi câteva aspecte de care trebuie să ținem cont și cu ajutorul cărora ne vom putea evalua potențialele obiective

1. *Obiectivele mele sunt complementare priorităților și valorilor mele?*
2. *Obiectivele mele concurează unul cu altul sau lucrează ca un întreg?*
3. *Sunt obiectivele mele specifice?*
4. *Pentru a împlini aceste obiective, este nevoie de puterea lui Dumnezeu și de efortul tău?*
5. *Cui am împărtășit obiectivele mele și cine se roagă împreună cu mine pentru îndeplinirea lor?*
6. *Obiectivele mele încorporează generozitate?*
7. *Obiectivele mele mă ajută să muncesc bine și cinstit?*
8. *Pot fi mulțumitoare, indiferent de rezultat?*

Sunt sigură că în fiecare din noi este un potențial foarte mare, cu fiecare dintre noi Dumnezeu are un plan UNIC și doar făcându-ne "curățenie" în lista de activități și preocupări vom putea trece la următorul nivel din toate punctele de vedere și vom putea să ne focalizăm pe ceea ce merită cu adevărat și care va aduce, într-adevăr, ROD.

Așadar, dragi cititoare, haideți să ne analizăm pe baza punctelor enumerate mai sus, să urmărim dacă țelurile noastre, activitățile, atât mentale cât și fizice, ne conduc spre o versiune a noastră mai bună și dacă ne fac mai pline de EL.

Să ne gândim spre ce țintim, spre ce "consumăm" energia, dacă merită cu adevărat sau nu. Dar totodată, haideți să exploatăm potențialul nostru făcând lucrurile așa cum dorește El, lucrând la extinderea Împărăției Lui, astfel vom evolua din toate punctele de vedere.

Să nu uităm: viețile noastre nu sunt ale noastre, și totuși Dumnezeu ni le-a dat în controlul nostru.

Suntem operele de artă ale Lui Dumnezeu, am fost create pentru un singur scop: împlinirea lucrărilor bune pe care Dumnezeu le-a plănuit special pentru fiecare dintre noi de la începutul timpurilor, acolo unde noi vom fi împlinite și eficiente. Dar această depinde foarte mult și de noi, deoarece pentru a atinge aceste obiective, este nevoie și de strădania noastră, nu doar de puterea Lui Dumnezeu.

Multe binecuvântări vă doresc, fiice alese!

Diana Baci (foto)
Biserica "Emanuel", Târgu-Mureș

"Suntem operele de artă ale lui Dumnezeu,
create cu un singur scop...împlinirea lucrărilor Lui."

Gânduri pentru *Ben*

*B*ine-ai venit, copil cu chip de înger!
Te strâng la piept și simt cum viitorul
a înflorit discret în palma mea.
Pulsează sub hăinuțe inimioara-ți
Și fericirea bate-n ritm cu ea.

*Ești mic, dar forța vieții este-n tine,
Și-n ochii tăi luceferi strălucesc,
Eu te privesc și simt aproape cerul
Și Domnului, smerit Îi mulțumesc
Că-mpodobești senin a noastră viață
Și în prezența ta întineresc.*

*Un univers de taine și de vise
Aduci în lume cu venirea ta,
Minuni văd zi de zi, trăiesc emoții
Și sărbătoare este-n casa mea.*

*Cu tine, iar descopăr ce e viața,
O respirație și plâns, și răs
Și mângâierile ce alungă plânsu-ți,
De toate azi mă bucur rând pe rând.*

*De primii pași, de mâna mică strânsă,
De glas de clopoțel ce strigă „mama!”
Și zilele trec repede cu tine,
Învăț din nou să cânt și să vorbesc
De animale, flori și-ți spun povești,
Cu tine viața este bucurie
Și niciodată nu te plictisești.*

*Să crești frumos, în pace și iubire
Și nimeni să nu-ți facă rău nicicând
Să fii păzit în orice zi de îngeri
Și zborul tău mereu să fie lin.
Deasupra ta senin să fie cerul,
Prin viață să treci numai surâzând.*

*Aș vrea să-ți fac o lume minunată,
În viață să nu-ți fie nimic greu,
Să-ți fie somnul bun și zilele tihnite,
Însă nu pot, sunt om, nu Dumnezeu.
Știu totuși, că eu pot să-ți fiu o pildă
Și-atunci mă rog, veghez, trăiesc cu grijă,
Atâta doar, atât pot face eu...*

*Trăind cu rost, încerc să-ți dau exemplu:
Să fii milos și blând, să fii și sincer,
Dreptatea și iubirea împletind,
Pe oameni să-i privești ca frați,
Cu ei să râzi, cu ei să plângi, empatizând.*

*Aș vrea să știi că viața-ți e senină,
Că bucurii sunt din belșug în ea,
Că răspândești în jurul tău Lumina
Și biruința e de partea ta!*

*Încă ceva, te rog și ține minte,
Om mare când vei fi, să știi să aperi
Averea (Comoara) ta cea sfântă, moștenirea.
Ea nu-i de aici de jos, e veșnicia
Este Cununa Slavei, Nemurirea
Să o păstrezi cu grijă și cu cinste.*

Amin

Rodica Baciu (foto împreună cu Mateo și Ben)
Biserica "Emanuel", Târgu-Mureș

*„Știu totuși, că eu pot să-ți fiu o pildă
Și-atunci mă rog, veghez, trăiesc cu grijă,
Atâta doar, atât pot face eu...
Trăind cu rost, încerc să-ți dau exemplu...”*

O credință periculoasă

Sunt momente în viață când credința ne este încercată (sau mai bine zic "mai adâncită") cum nu a fost vreodată.

Hudson Taylor a spus că nu contează cât de grea este o încercare, ceea ce contează cu adevărat este unde se plasează aceea încercare. Ori se pune între tine și Dumnezeu și astfel te îndepărtează de El, ori se pune peste tine și astfel te apropie mai tare de inima lui Dumnezeu. Când trecem prin momente dificile în viață, când simțim că totul este în ceață, când simțim că ni se duce totul de sub picioare și nu mai înțelegem de ce Dumnezeu îngăduie unele lucruri să se întâmple în viața noastră, depinde de noi dacă lăsăm acel eveniment să ne îndepărteze de Dumnezeu sau îl lăsăm să ne apropie de El. În astfel de momente avem oportunitatea în a ne forma obiceiul de a vedea faptul că o credință adevărată se bazează pe o Persoană, nu doar pe niște sisteme de valori. Doar atunci când cunoaștem bine o persoană putem avea încredere în ea. Atunci vedem clar pe ce se bazează de fapt credința noastră.

Nu spun că este ușor să treci prin astfel de momente. E greu. Foarte greu. Cumplit de greu. Câteodată chiar simți că nu mai poți și este Alt-cineva care cumva te poartă pe brațe și te face să poți continua să mergi... dar nu înțelegi cum.

Și în toată această ceață am învățat că Dumnezeu caută la noi și cere de la noi, în special prin aceste evenimente grele, să formează în noi o credință autentică, *periculoasă*. În cartea "Lent" co-autoarea Adelina Ghilea scrie:

"Se tot perinda la un moment dat o poveste cu origine îndoielnică, despre un echilibrist aflat în fața cascadei Niagara, sârma fiind foarte întinsă precum un fir de ață deasupra apelor involburate. Echilibristul îi întrebă pe cei prezenți: "Câți dintre voi cred că pot să ajung cu bine la capătul celălalt?" Fără nici un moment de ezitare, toată lumea ridică mâna, strigându-i vorbe de încurajare. Apoi, omul se uita fix la ei și le pune încă o întrebare, zâmbind pe sub mustați: "Câți dintre voi credeți că vă pot duce în brațe până la capătul celălalt?"

Brusc, toată lumea tace. Tot ce se mai aude este tunetul apei din fundal. Genul acesta de credință, de tip "pune-ți încrederea în mine" poate fi periculoasă. Însă Isus caută tocmai o credință periculoasă și încă o mai face. Este vorba despre totul sau nimic. Te răscolește în profunzime, te tulbură, te întoarce pe dos sau mai bine zis pe față."

Așa de bine descrie acest text ceea ce eu am simțit acum aproape 2 luni când medicii au spus că cel mai probabil am scleroză multiplă. Sunt medic, știu bine ce înseamnă acest diagnostic și ce poate aduce cu el în viața unui om. Nu știu, nu înțeleg de ce Dumnezeu permite așa ceva în viața mea acum, dar învăț să am o "credință periculoasă" în El. Chiar să cred că El este Suveran, Domn și știe totul, poate totul. Chiar și atunci când totul pare că este contrar cu ceea ce El a făcut până acum în viața mea. Aștept să văd cum El va lucra și cum această provocare, oricum ar fi ea, mă va face să îl cunosc și mai bine pe Dumnezeu.

Aș mai dori cu încă două lucruri să vă încurajez, lucruri pe care le învăț din experiența pe care tocmai o trăiesc:

1. Nu vă temeți să aduceți înaintea Lui tot ce aveți pe inimă...orice durere, orice întrebare, orice sentiment. El știe că suntem oameni și dorește atât de mult să fim deschiși față de El. Nu este nimic ceea ce El nu poate să ducă, iar orice lacrimă El o vede și o strânge în burduful Lui, cum spune Scriptura. Deși trecem prin lucruri prea grele pentru noi, niciodată nu vom trece prin lucruri care să fie prea grele pentru El;

2. În orice încercare căutați să vă bazați și să fiți focalizați pe caracterul Lui Isus. Pe El se bazează viața noastră, nu pe evenimentele din jurul nostru, ci pe cine este El, nu pe ceea ce zicem noi sau alții că este El, ci pe ceea ce spune El că este El. El nu minte niciodată și astfel este demn de toată încrederea.

3. Și un ultim lucru, ancorați-vă cu tot ce aveți în dragostea Lui fără margini pentru voi. Chiar și când nu o simțiți deloc. Dumnezeu să vă binecuvânteze în orice moment sau timp al vieții sunteți. El e acolo cu voi.

Ioana Arbaș (foto)

Deși trecem prin lucruri prea grele pentru noi,
niciodată nu vom trece prin lucruri care să fie prea grele pentru El;

Mulțumitoare

în locul în care sunt...

"M-am deprins să fiu mulțumit
cu starea în care mă găsesc." (Filipeni 4:11)

Când mă gândesc la acest verset îmi dau seama că nu pot să compar viața mea de acum, cu situația în care se afla apostolul Pavel, când spunea filipenilor despre principiul de a fi mulțumit. Nici pe departe. Nu sunt prigonită sau îndepărtată din societate, duc o viață normală.

Poate că și tu, dragă cititoare, ești în aceeași situație cu mine. Poate că și la tine totul este bine și cu toate acestea nu ești mulțumitoare în locul în care ești sau poate chiar ai motive de nemulțumire și te crezi îndreptățită să fii așa. Eu te chem să fii mulțumitoare.

De ce trebuie să luăm acest verset pentru noi? De ce e nevoie să ne amintească apostolul Pavel prin exemplul lui despre principiul mulțumirii?

Recent am citit o filă din jurnalul personal de rugăciune din urmă cu câțiva ani și m-a surprins să găsesc că atunci Dumnezeu îmi vorbea despre a fi mulțumitoare, printr-o rugăciune pe care un frate pastor o făcea pentru mine la finalul unei conferințe. Era așa evident pe fața mea că eram nemulțumită sau că nu eram mulțumitoare? "...Doamne acest pastor s-a rugat insistent pentru ca eu să fiu mulțumitoare, să am o inimă plină de recunoștință, dar nu acesta a fost motivul pentru care am cerut ajutor în rugăciune. Totuși cred că Tu știi mai bine de ce am nevoie, știi că am nevoie de o inimă plină de recunoștință..." erau parte din cuvintele mele scrise în acea seară de Septembrie și a fost una din lecțiile prețioase despre mulțumire. Îmi amintesc că nu era o perioadă ușoară pentru mine, aveam probleme la facultate, probleme în relațiile cu familia și prietenii.

Și Dumnezeu care știa mai bine decât mine că mulțumirea putea rezolva multe din problemele mele mi-a vorbit ca să înțeleg. M-a chemat să fiu mulțumitoare în locul în care eram, în sezonul vieții mele, să găsesc bucuria pe care o aduce mulțumirea.

Meditând la acest lucru și la importanța lui, am realizat că nemulțumirea, care este opusul mulțumirii are ecou la începutul lumii, când Lucifer, îngerul creat de Dumnezeu să strălucească nu a fost mulțumit cu ce primise și a dorit să fie în alt loc, să fie altceva și l-a costat veșnicia. Oh! Ce greșală teribilă! Dar să ne uităm la alte exemple: Aron și Maria, frații lui Moise, prin nemulțumirea pentru poziția în care îi așezase Dumnezeu, au oprit călătoria întregului popor Israel spre țara promisă pentru șapte zile, Maria fiind lovită de Dumnezeu cu lepră. Ne uităm apoi la Iuda, unul din cei doisprezece, despre care am auzit poate recent predici; din cauza că nu era mulțumit cu poziția și starea în care era, a plecat de sub puterea ocrotitoare a lui Hristos, l-a vândut pe Mântuitorul și aceasta l-a costat viața.

Acum întorcându-ne la noi, la starea în care ne găsim; care sunt motivele de nemulțumire care ne fură bucuria și buna dispoziție? În ce domeniu este lipsă de răbdare și vrem să grăbim lucrurile?

Grăbirea lucrurilor este o formă de nemulțumire și ea. Abia aștept să cresc mare..., abia aștept să termin facultatea..., abia aștept să am prieten..., abia aștept să mă căsătoresc..., abia aștept să crească copiii..., abia aștept..., abia aștept..., și așa trece viața, lipsită de mulțumirea momentului trăit, de bucuria din fiecare zi trăită alături de cei dragi, de prețuirea stării în care Dumnezeu ne-a pus să aducem rod.

Neacceptarea situațiilor prin care trecem este de asemenea o stare de nemulțumire. Nimic nu este la întâmplare, dragile mele. Suntem în locul rânduit de Dumnezeu și suntem puse cu un scop acolo. Și când spun aceasta mă duc cu gândul în urmă cu șapte ani când Dumnezeu mi-a vorbit că voi primi un loc de muncă în care voi fi hrănită și fizic și spiritual și îmi va da binecuvântarea.

Și da! Am primit binecuvântarea de a lucra într-un mediu frumos cu oameni din biserică, de a mă întâlni cu soțul meu; Dar aceasta a însemnat să mă mut la 300 de kilometri, să fiu singură, să încep o viață nouă, să am lipsuri și să învăț să fiu mulțumitoare aici, în locul în care m-a așezat. Recunosc că am fost foarte nemulțumită de modul de lucru al lui Dumnezeu. Pentru că nu îl acceptam. Dar Dumnezeu nu greșește niciodată. În timp, am văzut cum pas cu pas, în urma acceptării voii Lui, El și-a împlinit promisiunile cu mine și încă este credincios acelor promisiuni în fiecare zi.

Dumnezeu știe ce face. Dacă astăzi suntem pe munte să profităm de timpul binecuvântat și să ne încărcăm pentru că mâine dacă vom fi în vale, să avem puterea să o transformăm în loc plin de izvoare. Mulțumirea face parte din caracterul celui neprihănit și ce frumos spune psalmistul în Psalmul 84 cu versetul 6, despre cei neprihăniți care trec prin valea plângerii: "Când străbat aceștia Valea Plângerii, o prefac într-un loc plin de izvoare și ploaia timpurie o acoperă cu binecuvântări." Oh! Și ce bună este apa pentru cei însetați! Ce bucurie putem aduce noi prin faptul că transformăm valea în izvoare din care se pot adăpa zeci și sute!

Mulțumitoare în locul în care suntem, este despre a fi femei active în locul în care pentru un moment ne-a lăsat Dumnezeu, lucrând cu resursele primite. Aceasta îmi doresc pentru fiecare dintre noi.

Să fim mulțumitoare în fiecare zi, nu doar de Ziua Recunoștinței.

Ești în vale? Ești ca Apostolul Pavel, bolnavă, în lipsuri? Nu ești singură, ești împreună cu mii și mii care traversează valea plângerii. Și mâine, când vei fi pe munte vei putea încuraja pe cele care vor trece la rândul lor prin vale. Acum este momentul pentru a cultiva mulțumirea, momentul în care poți lucra pentru Dumnezeu în locul și în starea în care te găsești!

Mă număr printre cele care îmi doresc să fiu trăit mai mulțumitoare și să fiu fost mai prezente în prezentul care acum este trecut. Dar nu mă las cuprinsă de deznădejde. Conștientă de repercursiunea nemulțumirii, aleg să cultiv o viață de mulțumire în fiecare zi, să mă bucur de starea în care sunt, să îmi fac un obicei din a fi mulțumitoare în lucrurile mărunte din viața de zi cu zi, pentru a mă putea pregăti pentru marile provocări și te încurajez și pe tine să faci asta, să fii mulțumitoare în locul în care ești și să te bucuri de ce lucrări mari poate să facă Dumnezeu prin tine. Prin rugăciune și studierea Cuvântului, putem să dezvoltăm în noi o atitudine de mulțumire și să fim eficiente în locul în care suntem.

**Ionela Dobrin (foto)
Biserica "Harul" Târgu-Mureș**

Mâna Ta

am văzut de atâtea ori

Am văzut de atâtea ori Mâna Ta...când în viață încercări au apărut
Am văzut cum Te apropii Dumnezeu..Când taina doar Tu o cunoști.
Am văzut cum ascuți ruga mea...când doar un cuvânt îl rostesc în inima-mi slabă..
Am văzut răspunsul Tău la ruga mea..când vânturi băteau puternic în barca mea
Am văzut de atâtea ori Mâna Ta...de Tată Ocrotitor...Iehova lire ești Al meu Domn
O, de atâtea ori Tu ai fost Credincios...Tu Rămâi mereu același Domn!
Neschimbat și Vegheator!

Când prin pustie rătăceam, ca și al Tău popor...
Tu cu brațul Tău puternic mi-ai fost ocrotitor
Domnul Steagul meu te pot numi și eu..
Căci, de atâtea ori, lupta mi-ai purtat o, devenind biruitor
Prin Tine și cu Tine alături, al meu Domn,
Să pot umbla pe acest pământ, găsindu mi puterea în al Tău Cuvânt.

Mi-ai pus oameni lângă mine, ca și lângă Moise,
Pe Aaron și pe Hur, să-î susțină mâinile...
Așa Doamne, și mie, dar în rugăciune...
Har îl pot numi și eu...oameni care ascultă de Tine...
Văzând binecuvântarea Ta curgând prin ei, în viața mea..
...prin cuvinte oamenii pot îmbărbăta...

De aceea, azi te rog...a mă ierta..
Căci nu știu dacă mereu a fost Voia Ta...sau voia mea..
Și te rog, mereu a mă ajuta..
Să pot Voia Ta accepta..
Căci doresc să trăiesc cum Tu voiesti...Isuse...
dorind Voia Ta în viața mea să fie mai presus de a mea..

Am simțit doar Mâna Ta...când deznădăjdea se cuibărea-n inima mea...
Călăuză îmi erai...și putere-mi dădeai..
Tu mă ții de Mână și mă conduci..
Fii mereu, te rog, mereu al meu scut...

Dar tu, drag prieten ce asculti...îți aduci aminte oare?
De câte ori ai văzut Mâna Sa în încercare?
De câte ori Domnul la rugă ți-a răspuns?
De câte ori a fost doar mila Sa de sus?

De câte ori El uși a deschis și pace ți-a adus?
De câte ori în taină Ți-a vorbit și ți-a dat răspuns?
De atâtea ori...El Domnul, te-a izbăvit ...
De atâtea ori...adu-ți aminte și nu uita de Harul Său de sus...

Spune dar celor din jur și adu-ți aminte mereu de bunătatea lui Isus!
Chiar și-n altă încercare, adu-ți aminte că El a fost și este cu tine pe a ta cale...
Nu uita, ci adu-ți aminte...
Și spune clar cu ale tale cuvinte ...
Slavă Domnului să fie!
Amin!

Mihaela Ciorei

Să nu mă lași!

Să nu mă lași din mâna Ta
Părinte bun și mare,
Când vin furtuni în calea mea,
Tu ține-mă în picioare.

Să nu mă lași în ziua grea,
Puterea când slăbește
Sub lovituri de voi cădea,
Tu pașii mi-I întărește.

Să nu mă lași să rătăcesc
Pe cai întunecate,
Lumina când n-o mai zăresc,
Condu-mă Tu prin toate!

Să nu mă lași să mă-ndoiesc
În lupta de izbândă,
În valuri de mă prăbușesc
Ridica-mă pe stâncă!

Să nu mă lași să părăsesc
Umbrea în credință;
Pe Tine eu mă bizuiesc!
S-ajung la biruință!

Estera Berende
Biserica „ALELUIA” Michigan

Voi continua azi

„Mi-e somn. Voi continua mâine. M-â-i-n-e. Există „mâine”?
Pe un cerc nu există decât amintiri pe care calci mereu, ca pe șopârle, sau „azi”.
Voi continua azi.”, scria Octavian Paler în cartea „Viața pe un peron”.

Voi continua azi să lupt pentru ce am luptat ieri și alaltăieri și acum un an, pentru că poate astăzi voi reuși, iar dacă nu voi reuși... voi fi mai aproape de împlinirea visului decât am fost ieri.

Voi continua azi să iert pe cei care nu realizează că mi-au greșit, pentru ca eu să fiu eliberată de povara neiertării.

Voi continua azi să iubesc pe cei care poate nu merită iubirea mea, pentru că așa dragostea Lui va fi înțeleasă.

Voi continua azi să zâmbesc străinului din stația de troleu pentru că poate asta îi va face ziua mai bună.

Voi continua azi să fiu îndrăzneată și să cred că valoarea mea e cea dată de sus, nu de oamenii din jurul meu.

Voi continua azi să citesc și să caut să mă dezvolt, pentru că dacă există un mâine, vreau să cunosc mai multe și să pot ajuta mai mulți oameni pe baza cunoștințelor mele.

Voi continua azi să comunic cu familia mea, să fiu acolo când au nevoie de mine pentru că doar așa se menține o relație.

Voi continua azi să am grijă de trupul meu pentru că el mi-a fost încredințat cu un scop și chiar dacă toate lucrurile sunt îngăduite, știm că nu toate lucrurile sunt de folos.

Voi continua azi să scriu ceea ce gândesc și ceea ce El îmi vorbește pentru ca într-o zi fiecare cuvânt al meu să fie citit și să vindece acolo unde este o rană sângerând, să încurajeze acolo unde există lupte și să fie benefic fiecărei inimi la care ajunge.

Voi continua azi să fiu plină de speranță chiar dacă veștile rele vin, dacă bolile sunt depistate și dacă dezamăgirile continuă să apară.

Voi continua azi să înalț rugăciuni pline de credință pentru fiecare situație și pentru fiecare persoană, pentru că acolo unde cuvintele mele nu sunt de folos, rugăciunile mele sunt.

Voi continua azi să plâng pentru persoanele care nu cunosc lucrurile care le-ar putea oferi pacea pentru că aceste lucruri încă sunt ascunse de ochii lor, iar cercetarea și mântuirea încă pot să apară.

Voi continua azi să aleg durerea disciplinei pentru că nu vreau să mai întâlnesc durerea regretului.

Voi continua azi să fiu atentă la cuvintele pe care le rostesc în dreptul vieții mele și în dreptul oamenilor din jurul meu, pentru că sunt conștientă că și cuvintele au puterea de a vindeca sau a răni, de a încuraja sau a descuraja.

Voi continua azi să ascult muzică bună fiind conștientă că o piesă mă poate demoraliza sau ajuta, mă poate arunca în depresie sau mă poate ajuta să mă ridic.

Voi continua azi să fiu bună cu fiecare om pe care îl voi întâlni pentru că faptele mele arată de fapt caracterul meu.

Voi continua azi pentru că mereu au fost și vor mai fi zile rele, zile în care toate mă copleșesc, zile în care sunt prea oboșită sau zile în care mă gândesc că nu mai fac față, dar știu mereu că în fiecare zi voi reuși.

Voi continua azi să-mi număr binecuvântările.
Voi continua azi să fiu productivă și calmă.
Voi continua azi să respir.

Da, voi continua azi pentru că nu am siguranța zilei de mâine.

Aștept să ajung în rai și de multe ori mă găsesc așteptând mai mult decât savurând bucuria acestei vieți. Am primit această viață de la El ca să arăt bucuria Lui zi de zi. Cred că am fost creați să facem rai din ce avem acum, privind spre Cer. Nu cred că „a face rai din ce ai” este un gest egoist. De când e ceva egoist să avem grijă de noi sau să ne bucurăm de viață?

Voi continua azi pentru că vreau să fac rai din ce am, din ce am acum, fix în acest moment. Vreau să trăiesc fiecare zi plină de mulțumire. Vreau să trăiesc. Nu să caut. Nu să aștept. Vreau să trăiesc bucuria Lui și iubirea Lui.

Voi continua azi să fac rai din ce am, să duc o viață plină de mulțumire și de bucurie, o viață care să indice pe alți oameni spre El.

Flavia Precup
Biserica Creștină “Casa Pâinii”

*Vreau să trăiesc fiecare zi plină de mulțumire.
Vreau să trăiesc. Nu să caut. Nu să aștept.
Vreau să trăiesc bucuria Lui și iubirea Lui.*

Te zăresc, Doamne

*Te zăresc Doamne, pe Tine, te zăresc pe drumul meu în depărtare
Te zăresc Doamne, pe Tine, te zăresc pe drumul meu în depărtare
Te-ai oprit și Te-ai întors, îndreptându-Ți privirea duioasă spre mine...
Mă privești cu ochii blânzi, cu căldură și iubire
Parcă simt din depărtare al Tău fior, suav și blând.*

*Te zăresc, Doamne, pe Tine și parcă mă apropii și eu de Tine,
Iată Tu ai mers pe a mea cale, doar un pic la depărtare
Te zăresc că Te -ai oprit să mă aștepți și pe mine,
Iar eu, în haina albă, parcă acum încep a mă apropia mai mult de Tine.*

*Te zăresc Doamne, pe Tine și văd cum Mâna îți întinzi...
Iar eu doresc cu pași rapizi să mă apropii, Doamne de Tine
Dar, pașii mi-s greoi și începi și parcă e greu să ajung mai aproape azi de Tine.
Căci, privesc și plâng, în jur nu-i nimeni lângă mine.*

*Te zăresc Doamne, pe Tine, și iată, văd că te-ai oprit, mă aștepți și-mi dai putere,
Parcă picioarelor mele, mai aproape de Tine să Pășesc...
Și Te văd, Isus iubit, în haină albă îmbrăcat, întinzându-Ți mâna blândă către mine îndreptată.
Iar atunci, privindu-Ți ochii, ce de dragoste abundă...mă îndrept și eu de Tine,
dorind să vin cu umilință...*

*Mai aproape Doamne de Tine, Mă zăresc...și un dor mă cuprinde..
Să merg cu Tine spre slăvile Divine...
Dar, iată voia Ta, nu voia mea, să mai merg pe calea mea...
Căci Tu dorești prin vasul acesta a lucra...*

*O, Doamne, cu umilință, Te zăresc astăzi cu mine pe drumul meu mergând ...
Tu ești Isuse lângă mine, și mă îmbărbătezi pe drum...
Îmi spui duios "iată, sunt cu tine, nu te teme"
Căci zăresc inima-ți arzând pentru Mine".*

*O, dar, Doamne...eu...eu sunt doar un lut...un mic fir de nisip..cum să lucrezi Tu prin mine?
Când atâția is în jur, mai viteji și mai buni decât mine...
eu...suflet slab și firav...te iubesc și Tu știi bine,
Doresc mereu, mereu mai mult din Tine în mine...*

*"Nu te teme, doar acceptă...voia Mea să se înfăptuiască ..
Uși închise voi deschide, inimi zdrobite voi ridica...
Tu...doar stai la dispoziția mea..să pot prin tine a lucra"*

*Doamne, atunci...atunci vin cu umilință, să te rog, să-mi dai credință ...
Să-mi dai înțelepciune, Doamne, să pot încuraja pe orișicare,
Să-mi dai astăzi Tu, iubire, să pot iubi pe orișicine...
Căci, fără Tine eu nu pot să merg pe acest nou drum...*

*Și, iată, așa pornim pe noua cale...eu..și al meu prieten Isus..
Mergând mereu cu mine, Ținându-mă de mână strâns...
iar eu, neștiind ce mă așteaptă, privesc în zare...
Dar, știu, nu mă tem, cu mine pe drum e al meu prieten scump Isus!
Și ce pace mă cuprinde dorind să fac Voia Ta,
căci de acum, știu...nicicând, singură nă sunt pe al vieții mele drum!*

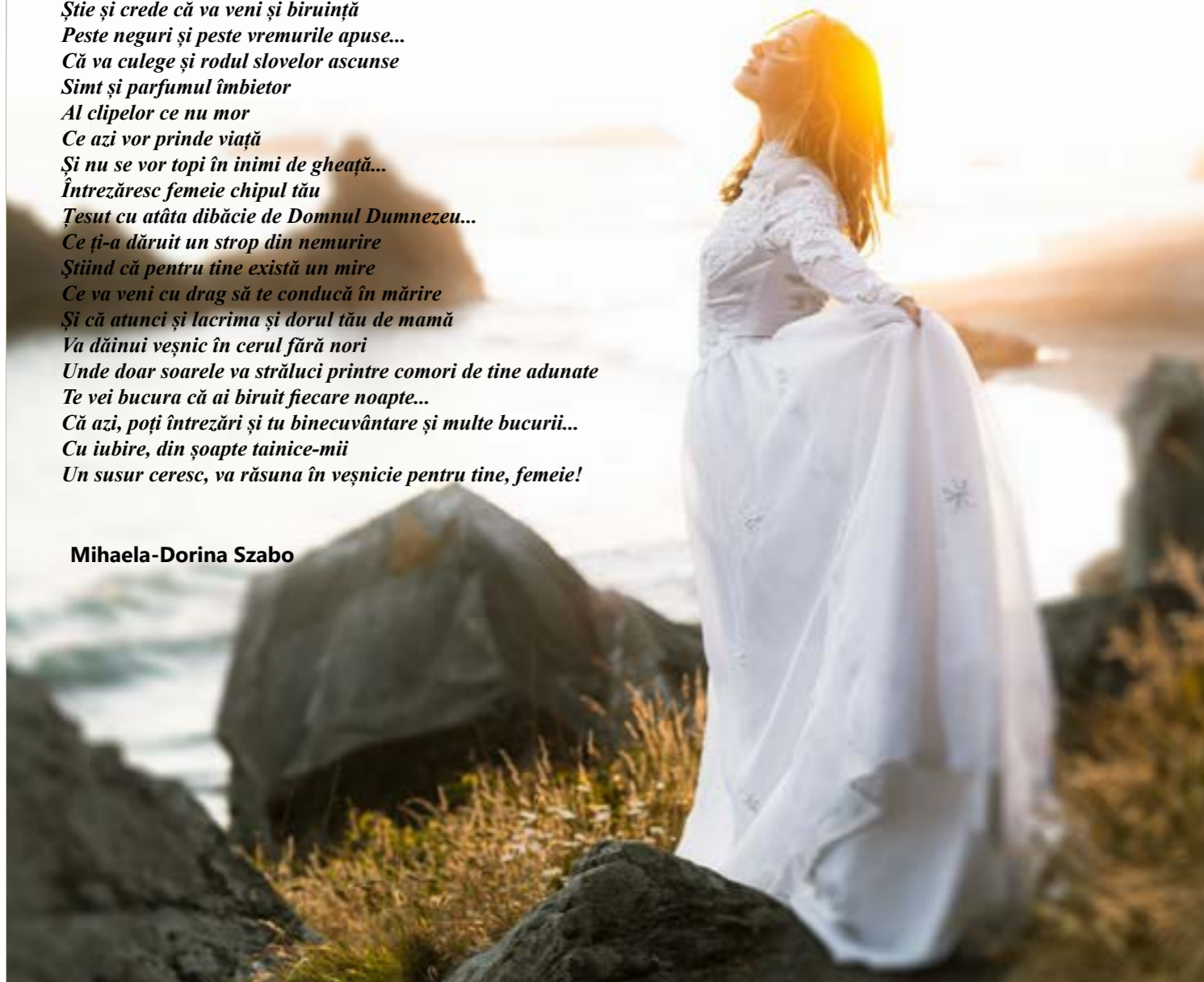
Amin!

Mihaela Ciorei

femeie...

Întrezăresc un chip angelic, cu ochii scăldați în iubire
Ce își așteaptă nerăbdătoare al său mire...
O inimă ce bate cu mult dor de cer mai pot simți
Un zâmbet cald și o voce blândă, și suavă ce emană numai bucurii...
Apoi mai văd și mâini trudite, jertfitoare
Și pot spune că nu le simte istovitoare
Apoi, mai pot admira și toată grija ei de mamă
Gata să lege pretutindeni orice rană...
Frumusețea dragostei pentru copii
Și picături de lacrimi mii
Ce-i brazdă adesea obrazul trudit
Și totuși încă nu a obosit de vremuri
Mai luptă printre neguri
Își pleacă cu sfială genunchii cu credință
Știe și crede că va veni și biruință
Peste neguri și peste vremurile apuse...
Că va culege și rodul slovelor ascunse
Simt și parfumul îmbietor
Al clipeilor ce nu mor
Ce azi vor prinde viață
Și nu se vor topi în inimi de gheață...
Întrezăresc femeie chipul tău
Țesut cu atâta dibăcie de Domnul Dumnezeu...
Ce ți-a dăruit un strop din nemurire
Știind că pentru tine există un mire
Ce va veni cu drag să te conducă în mărire
Și că atunci și lacrima și dorul tău de mamă
Va dăinui veșnic în cerul fără nori
Unde doar soarele va străluci printre comori de tine adunate
Te vei bucura că ai biruit fiecare noapte...
Că azi, poți întrezări și tu binecuvântare și multe bucurii...
Cu iubire, din șoapte tainice-mii
Un susur ceresc, va răsună în veșnicie pentru tine, femeie!

Mihaela-Dorina Szabo

Cum folosim armele lui Dumnezeu

în circumstanțe nefavorabile

Nu-i așa că este greu să luptăm cu armele lui Dumnezeu atunci când împrejurarile și oamenii ne stau împotriva? Dar oare ce înseamnă să te lupți cu armele lui Dumnezeu?

Studiam chiar în aceste zile împreună cu un grup de surori la o școală biblică cu numele Debora subiectul legământului dintre Ionatan și David (1 Samuel 18). Este extraordinar să observăm unul dintre lucrurile care se întâmplă în momentul în care acest fiu de împărat încheie un legământ cu acest om de rang mult inferior lui: Ei își schimbă hainele și armele între ei (1 Samuel 18:4).

Acest gest se aseamănă atât de bine cu dezbrăcarea noastră de omul cel vechi și îmbrăcarea cu omul cel nou, adică îmbrăcarea cu Cristos, și, predarea armelor noastre în schimbul armelor lui Dumnezeu. În Galateni 3:27 găsim scris: "Fiindcă toți câți ați fost botezați în Cristos, v-ați îmbrăcat cu Cristos." Iar în Români 13:12 găsim scris: "Noaptea aproape a trecut. Să ne dezbrăcăm dar de faptele întunericii și să ne îmbrăcăm cu armele luminii."

Parcă nu am realizat niciodată atât de profund semnificația și implicările legământului meu cu Dumnezeu. Dintre aceste două mari teme, pe mine m-a impactat cel mai mult schimbarea armelor.

Armele noastre, cele cu care suntem obișnuite, sunt desigur cele simple, "la îndemână", cele care ne croiesc scurtături pentru a accelera ieșirea noastră din situații incomode. Atunci când am trecut printr-o experiență dramatică în timpul studenției, în care o colegă m-a umilit postând un mesaj pe un grup de socializare unde era membră întreaga grupă de studenți – din cauza invidiei care o rodea de multă vreme și care caută cu tot dinadinsul un motiv că să mă poată înlătura din calea ei – primul meu instinct a fost să o jignesc înapoi. Îmi aduc aminte că atunci când am citit mesajul, m-am prăbușit în lacrimi în mijlocul camerei de cămin.

În durerea și mânia care îmi cuprinsese inima, am început să scriu un mesaj la fel de lung și de plin de ocări la adresa ei. Însă înainte să-l postez pe grup, m-am oprit. Mi-am dat seama că ceea ce făceam nu era dumnezeiesc și că prin gestul meu aș fi pornit o serie de jigniri interminabile.

Așa că i-am scris doar atât: "Dacă tu trăiești cu convingerea că îți vei construi succesul călcându-i pe alții în picioare și împingându-i cu lăcomie la o parte din calea ambiției tale egoiste, să știi că te înșeli amarnic.

Succesul tău nu va fi unul adevărat și demn de respect, ci va fi unul câștigat prin lipsă de caracter și demnitate. Tu ești mai bună decât atât." Discuția nu a mai continuat, îmi amintesc doar ce luptă grea am dus în următoarele luni pentru a o putea ierta fără ca ea să facă vreun gest. După aproximativ un an, în care ea plecase într-o altă țară să studieze, am făcut eu primul pas spre împăcare cu ea. Ar fi fost mult mai comod să mă folosesc de armele mele pentru a combate acest episod dureros și nedrept, prin răzbunare și neiertare. Însă am învățat pe parcursul anilor că, deși armele lui Dumnezeu sunt mai greu de folosit, numai ele vor forma în mine un caracter cristic.

O altă experiență pe care am trăit-o a fost chiar la începutul căsniciei mele. Era o perioadă în care încă ne acomodam și aveam mereu discuții contradictorii. Într-o zi, exact înainte de un moment de slujire împreună cu echipa de laudă și închinare în cadrul bisericii din care făceam parte, discuțiile au deviat în altceva, și ceea ce ar fi trebuit să fie o înțelegere de comun acord, s-a transformat într-o critică neconstructivă la adresa mea. Din nou, primul meu instinct a fost să mă răzbum și să contracarez tot ceea ce auzeam, însă ceva m-a oprit. Era vocea Duhului Sfânt care îmi vorbea. Am stat, am ascultat cu durere toate cuvintele aruncate asupra mea și am plecat la repetiții fără să spun niciun cuvânt. Biserica nu era foarte aproape de casă, așa că aveam un drum puțin mai lung de parcurs. Pe drum, am luat o decizie rațională și foarte incomodă: să încep să-L laud pe Dumnezeu. Plângând, am cântat numai cântări de laudă și m-am rugat pentru soțul meu doar cu mulțumire la adresa lui Dumnezeu. Când am ajuns înapoi acasă după câteva ore, soțul meu mă aștepta cu cadouri, cerându-mi iertare într-un mod sincer și recunoscând că uneori avem cu toții momente de neveghere. L-am iertat și ne-am îmbrățișat. I-am mulțumit lui Dumnezeu pentru faptul că nu m-a lăsat să spun ceva ce aș putea regreta, și că El lucrează într-un mod minunat, atunci când mă lupt cu armele Sale.

Să fim demne, dragi cititoare! Să nu ne aruncăm conduse de emoții distructive în capcana celui rău, doar pentru a ne face dreptate singure! Să înțelegem însă, că nu a sta pasiv este ceea ce ne cere Dumnezeu, ci a acționa înțelept având o motivație curată, luptând cu Adevărul în dragoste. Astfel lupta va fi câștigată!

**Roxana
Cordea-Ciupei**

Femeia *fermecătoare*

Cele mai întâlnite circumstanțe în viața de zi cu zi nu sunt cele problematice, cum de altfel, nici fericirea nu umblă la braț cu noi zi de zi, nu-i așa?

Zilnic însă, suntem puși în postura de a alege, zilnic ne alegem atitudinile, cuvintele, alegem cărțile pe care le citim, filmele pe care le vizionăm, oamenii lângă care dorim să creștem. Zilnic alegem să iubim sau să disprețuim, să iertăm sau să adunăm resentimente în inimile noastre, alegem să creștem sănătos sau să ne plafonăm, să fim orgolioși sau să ne smerim, să oferim sau să primim.

Pentru că articolul de față va evidenția frumusețea feminină, hai să o observăm împreună, îndeaproape! Unei femei, în orice circumstanță, îi șade bine o ținută pe cât posibil feminină, nu-i așa?

Eu personal iubesc rochițele, și ori de câte ori circumstanța îmi permite, când ies, îmbrac rochii. Femeia, spre deosebire de bărbat, are un har aparte, acela de a înnobila viața ei și a altora, prin însăși prezența ei de spirit. Nu doar prin ținuta ei feminină, ci mai ales datorită șarmului ei feminin, femeia atrage. Șarmul, e un har puțin prețuit în zilele noastre, vezi prea bine, deoarece femeia pare că nu mai știe cum să dobândească, să păstreze, sau cum să își exercite, farmecul.

**Ce anume aduce farmec femeii?
Care e femeia care prin excelență, atrage?**

Când pun această întrebare, nu fac aluzie la atracția sexuală, ci vorbesc despre farmecul feminin, esența femeii, "materialul" din care sufletul ei este croit. Șarmul, la îndemâna fiecărei femei este "broderia" propriului suflet, încadrarea perfectă a feminității ei în acord cu propria inimă. Se vede cu ochiul liber cum femeia zilelor noastre, neînțelegând haru-i, acoperă sau descoperă, mai mult sau mai puțin din trupul ei, își etalează vizibil și programat, ținutele pe rețelele de socializare, în funcție de sezon, pare să exceleze la capitolul "artificial plumbing", și totuși în ciuda tuturor acestor artificii, femeia nu mai are farmec!

Ce rămâne ascuns, inclusiv privirilor ei, deseori, cu bună știință sau nu, sunt alegerile personale, care dau contur clar propriei deveniri. Femeia, zilnic își "brodează sufletul", prin alegerile pe care le face! Pricini de întristare, amărăciune sau necaz, se succed zilnic cu grămada, și lesne e să te pierzi cu firea la prima oră a dimineții, când îți amintești de biberonul nespălat, pe fondul unor țipete asurzitoare ale bebelușului tău, la auzul unei vești neașteptate, când ești pusă într-o postură umiltoare, când opinia ta pare să nu conteze, ori când ești în acea perioadă delicată a lunii când nici măcar tu nu îți înțelegi propriile emoții.

Inima femeii este nebănuț de sensibilă, iar păstrarea ei așa, poate, prin excelență, să-i sporească farmecul!

Acolo, în inima femeii, cu ușurință se înghesuie iubirea pentru bărbatul ei, dăruirea necondiționată pentru copilașii ei, (maternitatea fiind o exprimare a spiritului ei), respectul și prețuirea pentru

aproapele, grija față de nevoile altora în suferință, interesul pentru o inimă frântă de durere, pe lângă lumea tainică a propriilor emoții.

Inima femeii este un univers întreg! Ce poate desensibiliza o inimă atât de nobilă? Superficialitatea iubirii conjugale, neîmplinirea nevoilor ei specific feminine, absența respectului, dezinteresul față de creșterea ei personală, lipsa aprecierii, deconectarea emoțională.

Toate acestea, și multe altele desensibilizează inima femeii, furându-i noblețea, deoarece femeia nu poate funcționa armonios, prin ea însăși, decât în complementaritate cu partenerul ei conjugal. Când un bărbat iubește, înțelege faptul că femeia se conectează emoțional prin comunicare, în consecință, el o iubește pe limba ei, ascultând-o. O femeie ascultată și înțeleasă, este o femeie care se simte iubită.

Femeia iubită este gata să ofere peste așteptări, ea este asemeni unui trandafir în floare care în timp ce crește, își răspândește mireasma, necondiționat. Devenirea femeii, dezvoltarea farmecului ei feminin, este în strânsă legătură cu prezența sau absența unei iubiri autentice masculine în viața ei (iubirea tatălui, iubirea soțului).

În concluzie, absența emoțională a bărbatului din relație (tată- fiică; soț-soție) desensibilizează inima femeii, în timp ce prezența lui emoțională, activă, înobilează femeia. Femeia puternică este femeia care admite nevoia apartenenței, înțelege nevoia dependenței sănătoase, parteneriale, iartă atunci când viața o cere, și continuă, în mod intenționat, zilnic să își dezvolte farmecul.

Femeia cu suflet bun, își evidențiază farmecul feminin, tocmai prin exercitarea bunătății, iar o femeie bună este feblețea bărbatului ei!

Camelia Filip (foto)

Femeia cu vasul de alabastru

Iar Isus fiind în Betania, în casa lui Simon Leprosul, a venit la El o femeie având un vas de alabastru cu mir foarte scump și l-a turnat pe capul Lui, pe când stătea la masă. Dar, când au văzut ucenicii acest lucru, s-au supărat, spunând: „Pentru ce risipa aceasta? Pentru că acesta se putea vinde cu mult și să se dea săracilor”. Dar Isus, cunoscând aceasta, le-a spus:

„De ce faceți supărare femeii? Pentru că ea a făcut o lucrare bună față de Mine. Pentru că pe săraci întotdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți întotdeauna. Pentru că ea, turnând acest mir pe trupul Meu, a făcut-o pentru înmormântarea Mea. Adevărat vă spun, oriunde va fi predicată Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va vorbi și despre ce a făcut femeia aceasta, spre amintirea ei”. (Matei 26:6-13)

O femeie ca noi...

Femeia cu vasul de alabastru este, adesea, un personaj trecut cu vederea, un posibil motiv avându-și originea în absența precizării numelui ei. Unii asociază prezența feminină din această secvență cu Maria, sora lui Lazăr, alții cu Maria Magdalena.

Evangelistii nu oferă mai multe detalii despre trecutul, relațiile sau statutul ei, însă

cadru al actului a rămas și a împrăștiat un ecou de-a lungul veacurilor. Poate ne gândim că în următoarele generații, numele nostru se va pierde, iar anii vor risipi amintirea noastră precum dunele de nisip spulberate de vânt.

În adâncul inimii, ne dorim să nu fim uitate și tânjim ca viețile noastre să nu treacă în umbra densă a trecutului.

Te privești în oglindă și îți acorzi calificativul „sunt o femeie simplă” pentru simplul fapt că nu ai un nume răsunător în mediul virtual, în muzică, în biserică sau într-o anumită lucrare? Te îndeamnă această meditație să îți atribui din oficiu un loc în rândul celor pe care istoria nu le va afișa în vreo faimoasă galerie? Privește din nou la povestea acestei femei. Noi nu o cunoaștem pe nume, dar Domnul știa în detalii amănunțite identitatea ei. Niciunul dintre bărbați nu îi acordase vreo stimă.

Domnul îi aprecia gestul, îi lăudase dăruirea și în cele din urmă, i-a prevestit că fapta ei judecată, minimizată și disprețuită de semenii săi va dăinui pentru totdeauna. Oriunde în lume avea să fie împărtășită Evanghelia, mărturia ei avea să fie nelipsită.

Dragă femeie, faptele tale te vor duce la următoarele generații (Proverbe 31:31). Prin truda zilnică în căminul tău, în comunitatea ta, prin moștenirea pe care o transmiți celor care vin după tine, dacă peste toate acestea vor curge râuri de apă vie din inima ta, nimic nu se va pierde. Poate tot ce faci tu se desfășoară „în spatele scenei”, dar când dragostea ta pentru Dumnezeu te însuflețește în tot ce găsești mâinile tale să facă, vei fi o oază de binecuvântare, un vas de alabastru care se varsă ca o cascadă de miresme cerești în viețile celor din jur. Munca din casă care este privită drept o încorsetare, o risipă de către societatea contemporană este ridicată la un nivel de cinste în Scriptură (Tit 2:5).

Stilul tău de viață poate fi un izvor de slavă la adresa lui Dumnezeu. Poate că ești implicată în mai multe activități, iar întrebările precum „oare se merită tot efortul?”, „oare contează pentru cineva, pentru Dumnezeu ceea ce faci?” aruncă umbre de descurajare peste inima ta. Zidește lucruri de valoare pe Stânca veșnică, Hristos, iar lucrarea ta va fi răsplătită dincolo de imaginația ta (1 Corinteni 3:12-14). Chiar și cele mai modeste gesturi de bunătate vor contribui la răsplătirea ta (Matei 10:42, Marcu 9:41).

Femeia cu vasul de alabastru reprezintă un exemplu de dăruire totală, plină de pasiune.

Ea a oferit tot ce avea mai de preț Mântuitorului, fără să se împotmolească în întrebări precum „ce vor crede ceilalți?”. „ce vor spune oamenii?”. Pentru ea, Hristos însemna cea mai scumpă comoară. Pune-te la dispoziția Lui cu tot ce ești, cu tot ce ai.

Nu te lăsa frământată de prejudecățile oamenilor. Ei nu pot vedea inima ta, iar cuvântul lor nu trebuie să câștige privilegiul de a conta mai mult decât Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că, în final, El va fi cel care va da răsplata. Lepădarea de sine, dedicarea, ascultarea, deși sunt chemările esențiale ale creștinului, sunt trecute cu vederea în zilele noastre moderne. Negreșit însă, înaintea lui Dumnezeu, ele au o valoare nespuse de mare. El a dat totul pentru noi. Oare de ce ar trebui să primească firmături din partea noastră?

Lección de la vasul de alabastru

Noi însene, spune Biblia, suntem vase create de Dumnezeu (Romani 9:20, 1 Tesaloniceni 4:4, 1 Petru 3:7). Atunci când ne frângem sinele, când ne dăruim în slujba Lui uitând de interesele personale, viețile noastre sunt jertfe vii, sfinte și plăcute Domnului (Romani 12:1).

Un bob de grâu ascuns în pătura solului trebuie întâi să moară, să se frângă pentru ca din el să se înalțe un spic roditor, plin de boabe.

Pâinea frântă la masa de aducere aminte sau Cina Domnului, cum o mai numim noi, se împarte, se multiplică în bucățele care ajung la cei prezenți, reunindu-i în jurul aceiași lucrări minunate, în jurul

aceleiași speranțe. Trupul frânt al Domnului s-a dat pentru noi ca să primim, în schimb, viață din belșug. Frângere. Un vas prefăcut în cioburi. Nări umplute cu miros de mir. Firea cea veche, pământescă necesită frângere pentru a lăsa frumusețea lui Hristos să strălucească (Galateni 2:20). Emani tu un parfum ceresc, un parfum care înviorează sufletele, bucură inimile și înveselește chipurile? Ești tu un vas de alabastru care se frânge pentru a aduce miresme cerești pe pământ?

Alegerea taberei

Privește la viața ta ca și cum ai lua în mâini o carte pentru a o răsfoi. O introspecție a sufletului poate dezvălui în ce tabără te afli. Pagină cu pagină. Crezi tu, în adâncul ființei tale, că este o risipă ca cineva să se dedice lui Dumnezeu, să aleagă o cale pe care nu va întâlni aprecierea oamenilor, aplauzele societății și premiile sinelui?

Calculezi, cântărești, analizezi în detaliu ce beneficii poți avea tu, pe pământ, în urma acțiunilor tale decât ce însemnătate ar putea avea în ochii lui Dumnezeu?

Intențiile ucenicilor nu fuseseră egoiste sau răuvoitoare, însă nicio lucrare nu va fi răsplătită, oricât de multe am face, dacă inimile noastre nu bat la unison cu a Lui.

Ațintește-ți privirea asupra lui Isus Hristos și adu-i vasul tău de alabastru. Frânge-l la picioarele Sale, iar El te va onora cu cele mai glorioase răsplătiri și te va încununa cu cele mai frumoase laude.

Adriana Iurea
Scriitoare, blogger la *Scrisori pentru tine*

Rugăciunea pentru pace

"Domnul să-Și înalțe Fața peste tine și să-ți dea pacea!"
(Numeri 6:26)

Pacea e un cuvânt atât de scurt și cu o semnificație atât de bogată. Am găsit în DEX definiția prezentată pe patru paliere:

- stare de bună înțelegere între popoare, situație în care nu există conflicte armate sau războaie între state, popoare, populații
- acord al părților beligerante asupra încetării războiului, tratat de încheiere a unui conflict armat
- (într-o comunitate) lipsa de tulburări, de conflicte, de vrajbă
- liniște sufletească, stare de calm sufletesc; lipsă de zgomot și de mișcare

Câteva sinonime pentru pace: liniște, tăcere, calm, serenitate, seninătate, împăcare, armonie, reculegere, reconciliere, înțelegere, acord, învoială, tihnă, repaus...

Trăim într-o vreme în care toți tânjim după pace: pace cu noi înșine, pace în familie, pace cu cei din jur, pace în țară, pace în întreaga lume. Da, sunt dorințe legitime care depind de om, de relația omului cu Dumnezeu, de pacea pe care am încheiat-o cu Dumnezeu.

De ce este atâta tulburare, violență, război, abuz, crimă, masacru...? Pentru că sunt tot mai puțini oameni cu teamă de Dumnezeu, cu o relație vie și adevărată cu Dumnezeu, cu o inimă curată și un cuget curat, cu o trăire după voia lui Dumnezeu.

Unii îl caută pe Dumnezeu când sunt în necaz, alții și atunci îl acuză și se depărtează de El, iar alții îl ignoră și permit celui rău, vrăjmașului, să-i conducă în luarea de decizii și atitudini care să provoace suferință și distrugere de la nivel individual la scară planetară, în funcție de poziția și puterea pe care o au.

Totul pornește din inima omului. Nu numai războaiele sunt acelea care tulbură pacea, ci în inima fiecărui om există un dușman ascuns al păcii. Pacea nu înseamnă numai absența războaielor, ci prezența dragostei.

Domnul Isus spune: "Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte." (Ioan 14:27) Domnul Isus ne-a lăsat moștenire o pace lăuntrică a conștiinței, care decurge din conștiința păcatului iertat și a împăcării cu Dumnezeu. Hristos poate dăruia această pace, întrucât El a plătit-o cu sângele Lui vărsat la Calvar. Această pace El nu ne-o dă egoist sau temporar cum o dă lumea, El ne dăruiește pacea Sa pe veci. Această pace trebuie să o avem și noi, biserica Lui din ziua de azi. Dumnezeu nu numai că ne iartă păcatele, El ne dă pace, ne lasă în pace – în stare de pace, și pacea este mama bunătaților. Domnul este izvor de pace!

Apostolul Pavel spune: "Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus." (Filipeni 4:7) Ne dorim pacea în sens exterior, dar vedem că în Domnul Isus primim o pace lăuntrică, o pace care nu permite ca inimile și gândurile noastre să fie tulburate, deznădăjduite. Ne ancorăm în El, în promisiunile Lui și credem cu tărie că pacea lui Hristos, la care am fost chemați, stăpânește în inimile noastre și îi suntem recunoscători. "Celui cu inima tare, Tu-i cheazășuiești pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine." (Isaia 26:3) Este mult dorită și pacea exterioară și o cerem de la Dumnezeu în rugăciunile noastre - pentru casele noastre, orașele în care trăim și pentru țara noastră - ca și David pentru Ierusalim: "Pacea să fie între zidurile tale și liniștea în casele tale domnești!" și nădăjduim să ne fie dată din belșug. Pacea trebuie să locuiască în noi! Și chiar dacă ne vom confrunta cu diferite agresiuni exterioare nădejdea noastră tot în El rămâne: "Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde. Voi Mă veți chema, și veți pleca; Mă veți ruga, și vă voi asculta. Mă veți căuta și Mă veți găsi dacă Mă veți căuta cu toată inima." (Ieremia 29:11-13)

O, ce har să știi că Domnul te iubește, că-ți garantează pacea chiar și în mijlocul necazului, că ai pace în inima ta mereu pentru că ești copilul Său!

Să îl căutăm așadar cu toată inima și să venim înaintea Lui în rugăciune zilnic prin Duhul Sfânt, să cerem ca El, Domnul Isus, pacea noastră, să locuiască în inimile noastre mereu ca să ne poată da acea pace care întrece orice pricepere și cu credință să mijlocim pentru pacea României, pentru ani de îndurare pentru poporul român, pentru încetarea agresiunii din Ucraina, pentru pacea Israelului, pentru pace și stabilitate în zonă. Să ne unim cât mai multe persoane în rugăciune pentru pace în țară. Suntem chemați și chemate de Dumnezeu să mijlocim pentru pacea României, pentru ocrotirea ei. Închei cu binecuvântarea de pace:

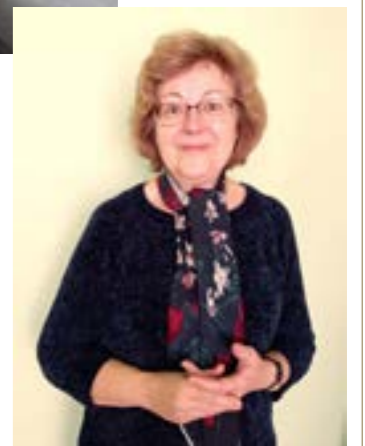
Domnul să-Și înalte Fața peste ține și să-ți dea pacea României!

Domnul să-Și înalte Fața peste tine și să-ți dea pacea ție și familiei tale scumpă femeie care citești aceste rânduri!

Lidia Aldea
Biserica "Bethel", Târgu-Mureș

Vă invităm să ne contactați prin SMS
la numărul de telefon: 0739 015 955

Dorința

*Încerc ades prin lumea care trec
Clipe prețioase cu Domnul să petrec
Să-ncurajez, să scriu, să cânt
Să nu trăiesc degeaba pe pământ!*

*Încerc să găsec timp și pentru flori
Să văd seninul dincolo de nori
S-ascult cum păsările ciripesc
Le-admir cât de frumos Îl preamăresc!*

*Încerc în jurul meu să luminez
Mereu pe alții să-i apreciez,
Încerc să mângâi și dureri s-alin
Să răspândesc mireasmă ca un crin!*

*Încerc în lumea asta să-nțeleg
Care mi-e menirea și cum să alerg
Iubind, răbdând ca El, sacrificând
O luptă este viața pe pământ!*

Sana Precup (foto)
Biserica Creștină "Casa Pâinii"

Ce este muzica?

Sau, mai bine spus ce este muzica în viața unui creștin?

Aș vrea să încep prin a-ți pune această întrebare dragă cititoare. Ascultăm muzică, și în vremurile noastre chiar avem posibilitatea de a ne bucura de multă muzică, mulți o și cântăm însă de multe ori poate nu realizăm cu adevărat, de ce o facem?

Un exemplu de laudă autentică o întâlnim la psalmistul David, care decide să Îl laude pe Dumnezeu cu toată inima și dedicarea, Lăudându-l atât în bucurie și izbândă cât și în durere, dezamăgire, căire și pocăință.

Muzica, închinarea prin cântare nu este doar o prestație care trebuie să fie impecabilă, bine prestată, voce și calități desăvârșite. Da, ele au o importanță esențială, reprezentând o caracteristică importantă pentru un interpret, dar nu este suficientă, cântarea trebuie să reflecte un mesaj esențial, trăire, modul de transmitere a cântării, esența adevărată a muzicii creștine !

Vreau însă, să vă las un gând dragi cititoare, dragi suflete de femei, un gând de încurajare: alegeți să cântați, să Îl lăudați pe Domnul, să simțiți muzica autentic, să Îl lăudați pe Creatorul vostru cu inima, cu vocea, cu calitățile voastre vocale, mai multe sau mai puține. Faceți din inima voastră un altar de închinare, lăsa-ți muzica să vă aducă în prezența Lui!

Alina Havrisciuc (foto)

„Cum se va face acest lucru, Doamne?”

Cum se va rezolva această situație
imposibilă în care mă aflu?!
Cere ca pacea și lumina Lui să vină peste mintea
și inima ta, ca să poți distinge răspunsul.

„Cum se va face acest lucru, Doamne?” este genul de întrebare care se ridică în mintea multora dintre noi, când ne intersectăm pe drumul vieții cu situații limită, crize existențiale sau dileme.

Această întrebare se regăsește și pe buzele oamenilor marcanți ai Bibliei, iar dacă nu a fost exprimată explicit, a fost prezentă în frământările lor. „Cum vei face acest lucru, Doamne?”, a fost în inima lui Avraam în timp ce anii treceau, iar soția lui a depășit acea etapă a vieții când ar fi putut da naștere fiului promis. Când Dumnezeu l-a chemat pe Ghedeon să conducă o armată pentru eliberarea poporului, răspunsul lui a fost tot o întrebare din categoria „cum se va face aceasta?”, deoarece Ghedeon nu se vedea calificat pentru a împlini o astfel de misiune. Întrebări de felul acesta au avut și femeile Bibliei, care în ciuda limitărilor personale și culturale sau a evidențelor potrivnice, au ajuns în final exemple ale curajului și a credinței.

Să ne amintim (Numeri 27) de cele cinci fete necăsătorite, a căror tată, Ţelofhad, a murit. Poporul Israel era aproape de intrarea în țara Canaan, iar Dumnezeu a hotărât ca fiecare familie să primească o parcelă de pământ ca moștenire în țară. Aceste fete au conștientizat că legea în vigoare la acea dată nu le era favorabilă, deoarece doar bărbații puteau fi împrietăriți, iar ele își doreau foarte mult ca și familia lor să primească o moștenire.

Această situație a generat nu doar o rugăciune a inimii înălțată către Dumnezeu, ci cu siguranță a stârnit și acea întrebare controversată: dar pentru noi, cum anume se va face acest lucru, Doamne?

Iar acest lucru s-a făcut pentru că, în primul rând aceste fete nu și-au lăsat mintea încorsetată de aparenta imposibilitate, și nu s-au lăsat intimidare de limitările culturale și legislative ale vremii lor. De asemenea, au îndrăznit să facă un pas în credință, dovedind înțelepciune și respect. Cererea lor, care a fost aprobată de Domnul, a condus în final la o reformă legislativă în Israel.

Când viitorul tău pare pecetluit, limitat, rigid, cum alegi să gândești face diferența. Deoarece gândurile au capacitatea de a genera în noi tot felul de stări, de la revoltă la resemnare, vino înaintea Tatălui Ceresc și întreabă-L: Cum se va rezolva această situație imposibilă în care mă aflu?! Cere ca pacea și lumina Lui să vină peste mintea și inima ta, ca să poți distinge răspunsul. Dacă la fel ca fetele lui Ţelofhad înțelegi că trebuie să îndrăznești și să faci un pas în credință, nu uita că înțelepciunea și respectul în abordare îți pot deschide ușa înaintea celor abilitați în a rezolva problema ta, iar motivația inimii este determinată înaintea lui Dumnezeu.

Persoane cu un rol important în planul mântuirii au fost la rândul lor puse în situații în care nu au putut evita această întrebare. Când îngerul Gabriel îi vestește protului Zaharia că soția lui Elisabeta, înaintată în vârstă, va da naștere unui fiu cu un destin special, el spune: „Cum voi cunoaște lucrul acesta?” Câteva săptămâni mai târziu, fecioara Maria primește un mesaj asemănător, iar răspunsul pe care îl dă mesagerului divin este: „Cum se va face lucrul acesta?” Atât Zaharia, cât și soția lui Elisabeta, și la rândul ei, fecioara Maria, s-au aflat în situații în care în mod natural era imposibil ca în dreptul lor să se îplinească ceea ce li s-a vestit. Este interesant că deși aparent au răspuns îngerului cu aceeași întrebare, unul a fost muștrat iar altul laudat. Când preotul Zaharia întreabă „cum voi cunoaște,” el cere argumente, își argumentează neputința, se blochează la nivelul rațiunii umane și raportează cuvântul primit la limitările și imposibilitățile personale. Ca urmare este găsit lipsit de credință, muștrat și chiar pedepsit.

Când fecioara Maria spune: „Cum se va face lucrul acesta” își prezintă la rândul ei limitările, însă o face pentru a clarifica și a înțelege cum se va implementa planul divin cu privire la viața ei. În ciuda imposibilităților și a consecințelor care ar fi putut să apară, ea îmbrățișează cuvântul primit, dând dovadă de o credință prin care își asumă necondiționat rolul în planul lui Dumnezeu.

Cum voi cunoaște acest lucru, versus cum se va face acest lucru, este întrebarea care face diferența în inima ta, între a fi teoreticianul sau practicianul adevărilor Scripturii.

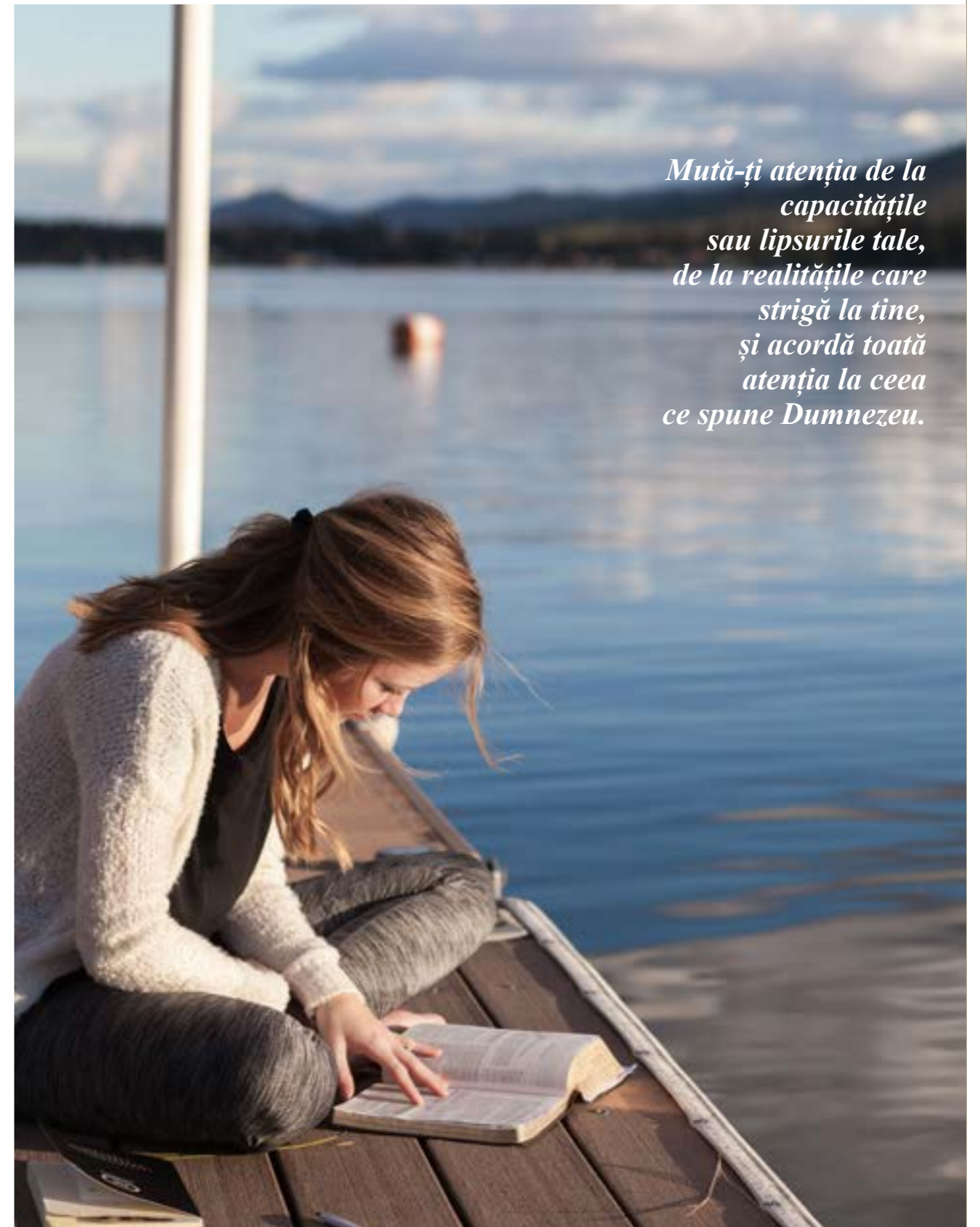
Să ne amintim că dincolo de declarațiile pe care le afișăm sunt intențiile, motivațiile și gândurile noastre care sunt cunoscute de Dumnezeu și care vorbesc despre calitatea credinței noastre.

Poate că la fel ca și Zaharia, te-ai rugat ani de zile pentru un lucru, iar acum, când este pe cale să se împli-

nească, ești încă agățată în experiența limitărilor și neputințelor care te blochează să-ți activezi credința pentru a intra în binecuvântare. Mută-ți atenția de la capacitățile sau lipsurile tale, de la realitățile care strigă la tine, și acordă toată atenția la ceea ce spune Dumnezeu.

El nu a greșit adresa când ți-a trimis promisiunea, ci astăzi îți provoacă din nou credința ca să spui cu toată inima: cum se va face acest lucru, Doamne, pentru că sunt aici?!

Valerica Strubert,
autor de carte creștină

*Mută-ți atenția de la
capacitățile
sau lipsurile tale,
de la realitățile care
strigă la tine,
și acordă toată
atenția la ceea
ce spune Dumnezeu.*

Când *Domnul* îți vorbește

Îmi mulțumesc Domnului Dumnezeu meu pentru îndurarea, bunătatea și credințioșia Sa nespuse de mare pe care a avut-o și o are pentru mine. Îmi mulțumesc din inimă pentru toată această perioadă de prelucrare în care am căutat tot mai mult părtașia cu Domnul, stând la dispoziția Lui. Cu ajutorul Său, la momentul potrivit voi detalia toată povestea mea (momentan fac un tratament de chimioterapie).

Domnul mi s-a descoperit într-un mod tainic în mai multe feluri, având o revelație personală cu El. Cuvântul spune „**Dacă Mă veți căuta cu toată inima, Mă veți găsi!**”-*Ieremia 29:13*. Cu ajutorul Domnului și la îndemnul sorei Lidia, mărturisind într-o zi de marți la rugăciune, doresc să vă împărtășesc și vouă ceea ce Domnul mi-a revelat. Era săptămâna mare a Paștelor. În ziua de marți spre dimineață, m-am trezit cu un vers: „La crucea de la Golgota”. Memorând acest vers, meditam să văd dacă este cântare și într-adevăr mi-am amintit că așa este.

**„La crucea de la Golgota,
Doamne vin să-ngenunchez cu viața mea.
Sunt obosit de-al meu păcat,
Sufletul mi-endurerat,
Ajută-mă!”**

Am ascultat și am cântat această cântare, dar pe urmă, stând și meditănd la versuri, Domnul mi-a revelat alte versuri. Am luat caietul cu notițe și mi le-am notat pentru a nu le uita. Iată versurile pe care mi le-a pus Domnul pe inimă:

**Daniela Belean (foto)
Biserica “Bethel” Târgu-Mureș**

*Aș vrea să fiu ce n-am mai fost,
Aș vrea de-acum `nainte
Să Te cunosc pe Tin` Hristos,
Prin viața mea dar cu folos
Să merg tot înainte.*

*Tu mi-ai fost scut și ajutor,
Izbândă-n încercare;
Mi-ai dat mereu puteri de sus,
M-ai întărit pe cale.*

*O! Nu-ți pot mulțumi-ndeajuns
De dragostea Ta mare,
Căci pentru mine ai plâns Isus
Cerând să-mi dai iertare.*

*Nu sunt cuvinte mai de preț
Să-ți stau în ascultare,
O, Domnul meu, Tu ai un preț
Și prețu-i iubirea-Ți jertfitoare.
Îți mulțumesc că m-ai salvat
Jertfit pe a Ta cruce;
Mă-nchin smerit în fața Ta,
Căci tot ce am e mila Ta
Și dragostea-Ți pe cruce.*

*Îți mulțumesc, acum ești viu,
Viu în ale noastre inimi!
Te laud: Tată, Fiu, Duh Sfânt
Acum și-n veci de veci Amin!*

Slavă Domnului!

Dragile mele, doresc ca prin experiența pe care am avut-o cu Domnul, să fiți încredințate că El rămâne credincios în orice vreme și ascultă dorințele inimii sincere, descoperindu-Se în mod personal.
Fiți binecuvântate de Domnul!

Plămădesc

pentru desăvârșire

Iubirea mea pentru pâine nu este un mit, și nu-mi pot imagina viața fără carbohidrați.

Deși coc de mai bine de douăzeci

Copilăria mea are gust de pâine cu gem și o cană de lapte proaspăt muls.

Chiar și astăzi, nimic nu-mi spune mai clar "acasă", decât mirosul de pâine proaspăt scoasă din cuptor și cred cu tărie că toate amărăciunile se pot diminua cu un colț crocant de pâine.

și cinci de ani, am descoperit universul fascinant al pâinii cu maia, acum cinci ani. M-am aprofundat în lumea fermenților lactici în primul rând ca un soi de relaxare/terapie după gârziile lungi sau nopțile grele din spital. Ceea ce a început atunci, s-a transformat astăzi într-o poveste magică. Povestea pâinii este povestea mea, și poate fi și a ta.

Timp de trei ani, am citit și studiat zilnic, am experimentat, am eșuat, dar am și savurat cele mai diverse pâini, de la nedospite, supra-dospite, până la cele mai bune din lume. Am făcut totul cu pasiune, urmărind ce îmi dorește sufletul cu adevărat. Deși cultul muncii este adânc înrădăcinat în familia mea, deci și în mine, am fost convinsă că voi inventa o metodă mai scurtă, poate chiar una instant, de fabricare a pâinii cu maia. Dar Dumnezeu are haz, și m-a cizelat, conducându-mă pe drumuri neumblate. Nu pot să reinventez roata și nici nu am putut să scurtez procesul prin care ia naștere pâinea adevărată – simplă și curată.

Bobul de grâu se preface-n pâine în tihnă, în timp, și doar când este mânuit cu iubire. La început e strivit și făina devine nisip însetat, un fel de deșert, ce își așteaptă apa și sarea.

Avem nevoie de apă, de Cuvântul lui Dumnezeu, de Evanghelie, și imediat ce aceasta ne inundă, înflorim. Brutarul spune că a început autoliza – făina se trezește, rețeaua de gluten începe să se formeze, și baza viitoareii pâini se naște. Sarea aduce gustul. Sarea suntem noi. Mărturia și vorbirea noastră "totdeauna cu har, dreașă cu sare", trebuie să dea gust. Abia atunci aluatul devine „făptură nouă”, căci „cele

vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi”. Deșertul înflorește.

Făptura nouă trebuie întărită, aluatul e întins și împăturit de mai multe ori, ritmic și regulat. Procesul acesta este în viziunea mea, similar cu ucenicia, cu investirea unu-la-unu în viața altcuiva cu scopul de a-l crește și întări. Efortul nu este colosal, cere însă muncă și dedicare, e acel „unul sădește, altul udă”, dar doar Dumnezeu este Cel care face sa crească, și e foarte bine așa pentru că ne-am îngâmfa prea tare dacă am avea o asemenea putere.

Ucenicia se sfârșește, aluatul capătă forma finală și trece la fermentat într-un mediu controlat, acolo unde noua pâine prinde formă și gust. Dumnezeu a lăsat în noi niște daruri care încep să iasă la iveală și implicarea crește.

Scooring-ul este partea mea preferată din tot procesul acesta, e decorarea canvasului pâinii, prin creștături mai mici sau mai mari, care ne asigură că aceasta nu v-a exploda în cuptor. Sunt acele „răni” absolut necesare care ne pregătesc să rezistăm în foc, păstrându-ne forma și frumusețea, asemenea lui Isus, care „cu toate că era Fiu, a învățat sa asculte prin lucrurile pe care Le-a suferit. Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce Îl ascultă, urzitorul unei mântuirii veșnice”. Evrei 5:8,9

Focul este singurul care face ca pâinea să devină digerabilă, focul te face bun de împărțit și îți rafinează aroma.

După ce iese din cuptor, pâinea face un lucru extraordinar. Cântă! Brutarii chiar numesc aceste sunete „cântecul pâinii”. După ce cântecul încetează, pâinea își va fi desăvârșit gustul și este gata să fie împărțită. „Să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să își facă desăvârșit lucrarea ca să fiți desăvârșiți, întregi și să nu duceți lipsa de nimic” Iacov 1:2-4. Acesta este momentul când scoți cea mai frumoasă față de masă pe care o ai, așezi pâinea în mijlocul mesei, îi chemi alături pe cei dragi, frângi, mănânci și plângi.

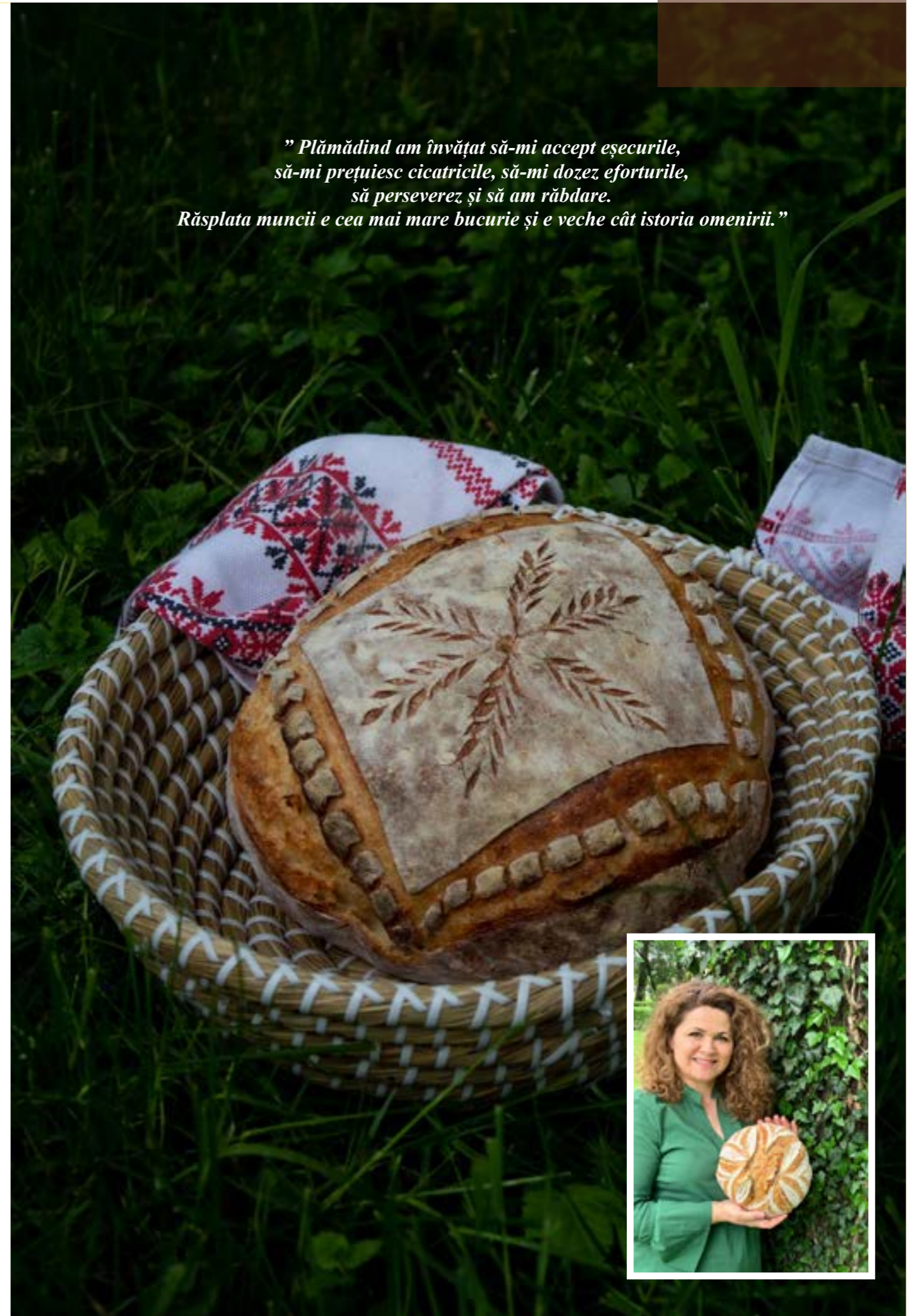
Plămădind am învățat să-mi accept eșecurile, să-mi prețuiesc cicatricile, să-mi dozez eforturile, să perseverez și să am răbdare. Răsplata muncii e cea mai mare bucurie și e veche cât istoria omenirii.

Am mai învățat ceva. Să admir unicitatea. Aș putea sa dezvolt, dar voi spune doar atât, fiecare maia este unică și e un univers întreg compus din apă, faină, drojdiile și bacteriile care trăiesc prin aerul din orașul tău, casa ta și pe mâinile tale. Tot așa, fiecare femeie e unică, are cântecul ei, născut din bucurii și dureri proprii. Să nu refuzăm să îl auzim, așa cum niciodată nu am putea să refuzăm o pâine ce ne e dată-n dar.

Străbunii noștri spun că înainte să faci orice, fie ca plămădești, fie că pansezi o rană, fie că plângi alături de un alt suflet, gândește-te că la sfârșit va trebui să-l arăți lui Dumnezeu. Pentru mine aceasta motivație e îndeajuns. Pentru tine?

Laura Chiciudean,
@plamadesc

” Plămădind am învățat să-mi accept eșecurile, să-mi prețuiesc cicatricile, să-mi dozez eforturile, să perseverez și să am răbdare. Răsplata muncii e cea mai mare bucurie și e veche cât istoria omenirii.”

O inimă pentru Dumnezeu,

o mână întinsă pentru oameni

Îmi plac mult diminețile friguroase, când soțul meu se trezește înaintea mea pentru a face focul în șemineu și mă așteaptă cu cafeaua în mica noastră sufragerie. Era o dimineață ca oricare altă, dar cu siguranță Dumnezeu și-a făcut simțită prezența.

Sorbeam din cana mea și priveam în gol pe fereastră, când apare una din femeile care vin de obicei pentru a primi un mic ajutor. A fost și cu o zi înainte, chiar și cu două și trei zile, dar de data aceasta părea mai hotărâtă ca niciodată să nu renunțe. Augustin fiind așezat pe un fotoliu, cu spatele la fereastră, habar nu avea de prezența ei. Doar eu priveam cum verifică poarta încă încuiată și nu aveam nici cea mai mică intenție să mă deranjez așa de dimineață. Mă gândeam că în cele din urmă va pleca, însă pe când credeam că a cedat, o văd cum dornică să aștepte, își așează plasele pe băncuța din fața casei. Tot ce am făcut a fost să mă gândesc cât de insistență poate să fie, mai ales că fusese și primise ceva în zilele precedente. Deodată Augustin apucă o carte de lângă el, o deschide...și începe să citească cu voce tare **"este greșit să observi o nevoie și să nu faci absolut nimic pentru a o rezolva"**

Cum se poate așa ceva? Nu știa nimic! Să fi fost o coincidență? Dar eu... nu cred în coincidențe! Cred cu toată tăria că Dumnezeu a văzut gândul meu nedrept și a găsit oportunitatea de a mă atenționa pe loc, prin soțul meu care nu a făcut nimic altceva decât să citească un devoțional. Evident am rezolvat problema dăruind femeii ce avea nevoie, dar mi-am și mărturisit gândul egoist soțului meu. Mă bucur totuși că Dumnezeu mi-a dat oportunitatea să mă corectez.

De fapt inima mea simte împreună cu cei nevoiași, însă am dat exemplul de mai sus pentru a clarifica că sunt un simplu om și uneori, chiar și

în domeniile în care suntem experți putem eșua, însă nu putem lasă ca asta să ne oprească din a face ce este corect.

Cu 20 de ani în urmă, m-am alăturat soțului meu în ajutorarea familiilor nevoiașe. Împreună coordonăm proiectele sociale desfășurate de bisericile "Casă Tamplarului" (Ocna Mureș, respectiv Cluj). În anii trecuți, ne-am implicat în construirea câtorva case de care au beneficiat familii cu mulți copii, cărora le-am oferit lunar alimente de bază, haine și lemne pentru perioada de iarnă. În prezent 30 de familii primesc lunar pachete alimentare, și desfășurăm patru proiecte importante în fiecare an:

- **Proiect cu ocazia sărbătorii Învierii Domnului Isus (pachete alimentare mari)**
- **1 Iunie (oferim cadouri copiilor din familii nevoiașe)**
- **Înapoi la școală (promovăm educația, de aceea oferim rechizite/ghiozdane și încălțăminte nouă, copiilor nevoiași)**
- **Nașterea Domnului (oferim cadouri familiilor nevoiașe și copiilor acestora)**

Pe lângă aceste proiecte încercăm să ajutăm și să răspundem la orice cerere pe care putem să o îndeplinim.

Dragilor, este așa de simplu să ajuți. Tot ce trebuie să faci, este să observi, apoi să acționezi. Cum?

În primul rând, nu analiza prea mult! Când observi că cineva are o nevoie și stă în puterea ta, încearcă să o îndeplinești. Fie că trebuie să cumperi o pâine, fie că cineva are nevoie de o pătură, sau chiar de geaca de pe tine, nu ezita! Cu cât te vei gândi dacă, chiar trebuie să faci asta, cu atât mai mult vei căuta scuze pentru a nega ceea ce ai simțit.

"...binecuvântați, căci la această ați fost chemați: să moșteniți binecuvântarea." (1 Petru 3:9)

Fii conștient/ă că tot ceea ce ai, e de la Dumnezeu. Ce alegi să dăruiești la rândul tău, e doar ceea ce tu deja ai primit de la El.

Niciodată o mână care a fost întinsă pentru a ajuta, nu a secăt și nu a sărăcit, din contră: "Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă, căci **pe cine da cu bucurie, îl iubește Dumnezeu.** Și Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, pentru că, având totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisosiți în orice faptă bună." (2 Corinteni 9:7-8 VDC).

În toți acești ani, am simțit cum în urma implicării noastre, nu am dus lipsă de nimic. Dumnezeu ne-a purtat de grijă!

Ne bucurăm să lucrăm împreună cu băieții noștri Luka și Isac. Sunt cei mai de nădejde voluntari care ne ajută să cumpărăm cele necesare, să pregătim și să distribuim ajutoarele. Ce mare har avem, să putem transmite copiilor noștri compasiunea și dragostea Lui Dumnezeu pentru oameni. Vom continua să păstrăm un trai modest, să binecuvântăm, fiind accesibili celor în nevoie.

Suntem recunoscători tuturor celor care dăruiesc și datorită generozității lor, sunt posibile toate aceste proiecte. Împreună cu voi, facem lucruri minunate și desenăm zâmbete.

**Daniela Decean (foto)
Biserica "Casă Tamplarului"
Ocna Mureș**

Oxigen pentru suflete letargice

"Nici înălțimea, nici adâncimea, nicio altă creație, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Cristos Isus, Domnul nostru!" - Romani 8:39 NTR

Mă aflu pentru a doua oară în giganticul aeroport din Istanbul (Helvar). Aștept o escală de aproximativ zece ore cu destinație spre Nairobi. Pentru a doua oară, în ultimul an, mă îndrept către Africa (Kenya) în lucrarea misionară Grace Team. Multiculturalitatea e răsunătoare aici. Societatea frivolă e alertă. Atmosfera agitată și spiritul grandoman te silesc să-ți camuflezi vulnerabilitatea. Dar mai ales să îți neutralizezi durerea. Nu prea există nimeni prin preajmă care să îți asculte povestea. Dar mai ales care să îți cuprindă în mâini sufletul de scuamat.

Inimi corupte sau rupte. Asta e tot ce pot să văd în jurul meu. Am ațipit într-un somn din care nu mă mai trezesc. Sorb o gură dintr-un flat white și mă trezesc. Grace Team fredonează un cântec dedicat sufletelor letargice: "YESU YUPO NAMI SIKU ZOTE" (Isus este întotdeauna cu mine).

Sunt binecuvântată. Suntem. Știu.

Nu am verificat prin preajma mea niciun suflet adiacent, dar știu că fiecare ne purtăm cu demnitate povestea de viață, poverile, dar mai ales rănilor emoționale alambicate. Zburăm așa de înalt și am senzația că îmi îngheață tălpile picioarelor. Poate că doresc să-mi descalf sufletul de propria umbră și să-l transform în libertate. Gura și ea, se usucă, mă deshidratez ușor. Gura mea se aseamănă cu sufletul meu, deshidratat după izvoare de Lumină. De aproximativ 35 de ore călătorim. Parcă nu mai ajungem, îmi spun.

Mă aseamăn cu un spectator de vitrină. Mă opresc și îmi contemplo propria vulnerabilitate. Sufăr de o criză de angină pectorală. Dar nu din aceea clasică, întâlnită ca la carte. E situată într-un loc mai extins decât morbiditatea sufletului nostru. Jurnalul meu e desprins din bucăți restante. Bucăți care așteaptă să fie recuperate de un soare. Poate o tragedie sau de însuși Dumnezeu. Îți mulțumesc, Doamne pentru că mă încălzești cu soarele Tău. Soare care nu apune niciodată.

Desenez inimi corupte non culoare pe geamul aproape fumuriu. Și tik-tak... e un ceasornic. Mă trezesc din avion și sunt strigată: "Mzungu, mzungu, mzungu..."

Acum știu că am ajuns. Sunt strigată pe străzile Kenyei și îmi întorc capul. Wundany girl mă îmbrățișează puternic și ah... să nu uit, e prințesa războinică Zainab de la orfelinatul din Voi! Mă întâmpină și ea. Acompanied de "fiica" mea Elisa (fata cu gene lungi, curbate perfect). În timp ce mănâncă din mâncarea lor modestă, Elisa își introduce degetele firave și îmi înmână un pumn de orez. Chiar și din acest gest atât de simplu, dar în același timp atât de profund, am așa multe de învățat. Poate că e legea compensației, tradusă prin Har Ceresc.

Sunt strigată, altfel. Seamăna a strigăt din Dumnezeu. Obrazul îmi este mângăiat și este copleșit cu puritate divină. Zainab îmi șoptește călduros și pronunțat: "I love you so much". Se repetă: "sooo much". Radiază ea. Radiez eu. Radiază Cerul.

Radiază, de parcă ar încerca să oprească timpul în loc cu acele silabe persuasive. Mă asigur că o aud. Îi confirm cu capul că o văd. Iar ea îmi răspunde înapoi printr-un zâmbet. E zâmbetul lui Dumnezeu transmis printr-o adiere de căldură. O rază de soare mă înconjoară, prin ea, prin El.

Nicidecum nu am de-a face cu un copil orfan. Este o prințesă răscumpărată și este încoronată. Deține o pereche de aripi șifonate. Genele ei flutură steagul biruinței. Dumnezeu a purtat de grijă, și de data aceasta!

Viața de misiune, oh, nu aș putea vorbi despre ea pentru că sunt un simplu pion în lucrarea mâinilor Lui. Am petrecut puțin timp pe țărnițele Africii, dar suficient cât să nu mă mai întorc niciodată la fel acasă. Timpul a fost cuantificat diferit acolo. Un roller coaster de emoții și o intensitate a momentului care inevitabil te sileau să devii prezent conștient. Care te îndepărtau din disocierea latentă cu care atât de mulți dintre noi ne-am familiarizat.

Aici, în Kenya, nevoile sunt cronizate. Apa este extrem de scumpă, iar sistemul este corupt. Câteva minute scurte petrecute în duș, te constrâng să realizezi cât de binecuvântat ești. Chiar și cu o șopârlă lipită de perete, un scorpion în bocanc sau un șarpe plimbăreț prin curte. Chiar și cu apă puțină și cu miros înțepător de transpirație specific. Chiar și cu murdărie impregnată în piele și în jur. Chiar și cu temperaturi excesive.

În Voi, Kenya nu există dispecerat la spital. Copiii se trezesc la 05:00 am ca să vorbească cu Tatăl tuturor orfanilor. Tălpile lor săruta nisipul arid fierbinte cu gust de maturitate emoțională. Te faci om mare înainte de vreme când ai fost nevoit să te dezvolți precoce. Aici mi se împletește nu doar părul, ci și inima cu recunoștință. Aici nu se risipește nimic. Nici măcar sufletele noastre letargice. Aici se merge la Dumnezeu cu fața și nu cu spatele. Aici bucuria e triplă. Aici am venit să mă las învățată. Aici simt bogăția care le lipsește multora. Aici...

Trei lucruri m-au impactat la acest popor:

1. Nu doar acceptarea, ci și bucuria cu care acești oameni își îmbrățișează identitatea. Acceptarea a ceea ce au fost și sunt în prezent, pe acești oameni îi face liberi. Nimeni nu vrea să joace rolul personajului emancipat "fericit". Am tânjit să ating cu privirea o frântură din libertatea lor. Ei își scot din buzunare libertatea. O au la îndemână și o dețin în suflet. Și nu spiritul perfid grandoman (ultimul telefon achiziționat sau cheile de la mașina ca să facă impresie). Au buzunarele pline de recunoștință și sufletul plin de bogăție. Nici pe departe nu se consideră săraci, precum îi vedem noi.

2. Notiunea de "Eucharisteo- mulțumire" este un stil de viață prezent constant. Ai putea scrie cărți și filme despre trecutul și traumele lor. Iar cu toate acestea, ei nu doresc să se identifice cu aceste rezonanțe. Suferința pentru ei a fost și este prilej de evoluție. Nu stau așezați în scaunul victimizării. Pentru că a ști să răspunzi în fața suferinței este o artă.

Dar poate fi și un blestem care te poate arunca într-un cerc vicios, fără cale de întoarcere.

Terminând cu un ultim pion/spectator de care te-ai atașat maladiv: de tine. Sunt extrem de atrăgători, pentru că realizează comunicarea între interlocutori ca la carte. Deci cunosc cu desăvârșire cultura ascultatului activ. Și culmea, nu a fost nici un "guru" luminat ca să îi învețe acest "secret". Pentru că de empatie au parte doar cei bogați.

3. Dumnezeu este ritm și puls- slogan tatuat în casele lor, memoria corpurilor lor și sufletul lor! Maica Tereza, spunea: "Dacă vrei să schimbi lumea, du-te acasă și iubește-ți familia". E clișeu, dar schimbarea începe cu noi, întotdeauna. În locul în care am fost sădiți. Nu trebuie să mergi peste mări și țări ca să îl vezi pe Dumnezeu, altfel. Ca să empatizezi și ca să faci mici schimbări în jurul tău etc. Schimbarea începe cu noi, întotdeauna.

Si ce privilegiu să învăț iubirea de la copiii din orfelinatele din Voi, Mwata-te si Bura. Iubirea lor este înrădăcinată în iubire Agape. Dumnezeu ne scanează tuturor privirea sufletului, iar pe mine mă ajută să realizez o radiografie emoțională a acestor războinici. Pot să observ cu stupoare că aceste gingașe ființe suferă de o nevoie legitimă după sens, conectare, apartenență, dar mai ales mângăiere. Ce ironic, că în acest "toți" mă aflu și eu. Și cu toate acestea, reușesc să-L văd pe Dumnezeu în ei. Atât de clar și viu.

„Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntințați de lume.” Iacov 1:27 VDC

Am venit să îi/ le cunosc povestea. Să mă întorc pe dos. Să le mângâi genele curbate perfect, iar ei să îmi mângâie inima. Să ne ținem în brațe strâns. Să nu ne mai dăm drumul.

Le-am promis că ne vom revedea. Că ne vom ține de mână cândva, din nou. Sau poate că ne vom susține aripile atunci. Cine știe. Asta pentru că suntem turiști călători pe acest Pământ. Iar Acasă va fi locul unde ne vom reuni cu toții. I-am iubit pe fiecare în parte, înainte să îi fi întâlnit. Acum suntem și vom rămâne o familie, unită, de Tatăl tuturor orfanilor.

Cică eram tipa cuvintelor. Ei bine, acum rămas fără ele. Gust din acalmia spirituală pe care doar Creatorul mi-o poate da. Sufletul meu vibrează viață din abundență. Îți mulțumesc, Doamne pentru că mi-ai arătat de atâtea ori ce înseamnă viața. Acum m-am și întâlnit cu ea. Așez pe o stâncă, o piatră de aducere aminte și îi rămân recunoscătoare lui Dumnezeu pentru tot ce a făcut pentru noi, cu noi și prin noi. Ale Lui sunt toate creditele.

Tu să crești. Iar eu să mă micșorez. Și să-mi fuzionez pentru o eternitate sufletul de Tine.

Paula Tripon (foto)
Biserica "Casa Tâmplarului"
Cluj-Napoca

Poruncă vă dau vouă:

să vă iubiți unii pe alții...

ISUS Mântuitorul lumii a adus în lume o învățătură nouă, iubirea, față de aproape, indiferent de neam de limbă sau religie, mai mult decât de atât a adus porunca iubirii chiar și a vrășmașilor noștri.

În porunca iubirii de Dumnezeu și de oameni, zice Isus, să se cuprindă toată legea și toți prorocii.

Această învățătură a dragostei creștine a predicat-o neîncetat Isus mântuitorul și a întărit-o însăși prin jertfă Sa cea sfântă, la Calvar; cu toate acestea este trist, pe măsură ce a trecut vremea de veacuri dragostea s-a răcit și a slăbit. În vremuri ca acestea s-a stins dragostea creștină și cea adevărată.

Azi se urâsc popoare, se urâsc fiii aceluiași neam, uneori se urâsc chiar și cei din aceeași casă.

De ce nu mai este iubire între noi?

Răspunsul îl găsim scris în cartea sfânta BIBLIA, prin ceea ce apostolul Ioan relatează: „Cine nu iubește nu a cunoscut pe Dumnezeu și pe Isus, pentru că Dumnezeu este iubire”, conform 1 Ioan 4:8.

„Dumnezeu este dragoste. Dumnezeu și jertfa fiului Său este izvorul iubirii”

„Dacă zice cineva: eu iubesc pe Dumnezeu și urăște pe fratele sau, este un micinos”, 1 Ioan 4:20.

Dragostea sinceră este o floare curată ce răsare numai într-un pământ a inimilor ce s-au udat cu sângele Jertfei de pe Golgota.

Noi suntem „Casa Duhului Sfânt” și această casă trebuie să aibă două uși: credința și dragostea. Credința este ușa ce se deschide spre Dumnezeu, iar dragostea este ușa ce se deschide spre aproapele nostru.

O credință fără dragoste este ca un lemn ce arde fără a da căldură. David liniștea cu cântările sale furia fratelui său, cântecul cel dulce al dragostei liniștește și azi mai mult ca orice suflete tulburate de valurile urii.

Ruga:

Duhule Sfinte aprinde-mă neîncetat și pe mine cu focul cel ceresc al dragostei creștine și adevărate.

Ajută-mă să pot și eu aprinde pe alții cu focul dragostei Tale. Duhule Sfânt adu-mi neîncetat aminte că Domnul Isus a venit să arunce foc pe pământ și cât de mult dorește să fie aprins (Luca 12.49). Ajută-mă să fiu și eu purtătoare de astfel de foc ceresc. Amin

Maria Sala

Biserica "Baptistă Harul", Tg.Mureș

Călători prin anotimpuri

În viață, nu e numai primăvară și vară. Indiferent de voința noastră ca și pământeni, cursul vieții trece și prin toamne cu frunze ruginite ce se dezlipesc din ramuri, plutesc adiate de vânt, ca apoi să se prăbușească pe pământ. Vrem nu vrem, iarna ne bate la geamul vieții, cu viscol, ger și nori de plumb.

Anii, trec repede. Ca un vis scurt, din care ne trezim prematur. Viața, în iureșul ei ne înfășoară cu tăvălugul greu de înțeles uneori. Cu aripile speranțelor frânte, încercăm să ne ridicăm spre soare ca și ciocârliă. Uneori reușim mai sus de norii care ne împresoară, să atingem o rază a soarelui ce încălzește sufletul, alteori ne prăbușim în țărână.

Adânciți în suspine, așteptăm ca cineva "drag" să întindă o mână iubitoare. Degeaba. E prea mult zid, întineric răceală și nu reușește nimeni. Dar, prin această pâclă a deznădejdiei, cine altul, decât prietenul sincer care nu trădează niciodată, ne ia de mână ne ridică, ne unge rănile așa cum El știe și ne pune pe asin. Hanul e atât de aproape, dar totuși departe. Nimic nu e prea greu pentru el. Nimic nu e imposibil. Gingășia lui este de-ajuns, ne înfășoară în șoapte ce picura din rai, ca și roua de dimineață. Revigorăm!

Speranța de a pune capul pe pieptul lui Isus și că într-o zi vom fi cu El ne dă putere să ne ridicăm privirea sus, chiar dacă pășim agale, reușim. El! Acel ce nu rupe trestia frântă, nici mucul ce fumează nu-l stinge.

Bunătațea, fără unitate de măsură ne înfășoară mereu iar și iar. Dar deseori revine toamna. Anotimp minunat cu roade.... dar frunzele ruginii se aștern pe cărare. Călcăm agale, sunt atât de frumoase, se contopesc în culorile toamnei, dar le strivim pentru că firea omenească e de nepătruns uneori.

Apoi, fulgii gingași se aștern pe ramurile copacului nost. Chiar dacă încet, încet iarna se face simțită, steluțele argintii se îngrămădesc pe sub năframă, ramurile se încovoie, dar nu se rup, pentru că cineva le sprijinește. Se vor topi nămeții, și ghiociei gingași, vestitori de vremuri bune vor răsări pe cărare. Din nou același prieten bun, șopteste:

-Copile, TE IUBESC! Și nicidecum nu am să te las orfan.

-Poți să mai stai prăbușit? -Nicidecum!

Ecolul de dincolo de zări răsună puternic, ne cheamă în freamătul lui. Un curcubeu ce ne spune în șoapte divine:

-Copil gingaș ești în brațul meu și nimic nu te va putea dărâma!!!

Chiar dacă nămeții cresc peste noapte, să mergem, să urcam spre muntele fericirii. Privim la Stânca ce de veacuri stă neclintită. De vom ajunge sus, la ținta mult dorită, vom respira ușurați ascultând corul îngeresc ce ne vor învăța să cântăm pe cea mai minunată gamă, pe cea mai sensibilă coarda a chitarei sublime create de cel Atotputernic. Speranța revederii cu eroii slavei...Apoi, vom cânta pe malul mării de cristal, vom șterge din cămărilor inimii, tot ce a fost durere, luptă, eșec și gusturi amare. Abia atunci vom gusta dulceața ce picură din fagurul minunat al dragostei divine. Am poposit doar o clipă, pe cărarea scrisă de penița vieții, să ne amintim că aici, suntem doar călători vremelnici. Închei micul inventar oglindit în lumina ceaslovului sfânt, eseul de seară se încheie aici.

Vremurile sunt așa cum sunt, dar să nu ne panicăm. Să lăsăm să pătrundă pe fereastra casei pacea, liniștea și speranța de mai bine.

Vom birui în numele tău! Doamne avem mare nevoie de tine!

Geta Lupoiu

Sfaturi de vacanță

"Dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii; aleargă și nu obosesc, umblă, și nu ostenesc."
Isaia 40:31

Probabil că visezi încă de mult timp (uneori cu ochii deschiși) să vizitezi locuri cu o puternică încărcătură istorică, să cucerești munți semeți, arborând drapelul victoriei, să te scalzi în ape străvezii și călduțe, să explorezi ținuturi îndepărtate sau să-ți găsești liniștea interioară în falnice catedrale. Nu înceta să visezi, dar când te vei trezi, fii recunoscătoare lui Dumnezeu pentru tot ceea ce a pregătit El, frumos, pentru tine.

Poate în acest an nu vei escalada Everestul, dar poți opta pentru urcușul dealului din apropierea casei tale, împreună cu dragii inimii tale. Poate un picnic simplu și sănătos, împreună cu câteva flori proaspăt culese, îți vor oferi o perspectivă nouă asupra conceptului de mulțumire și familie.

Poate că în vara aceasta nu vei reuși să înnoți în apele bătrânei Mediterane dar îți poți răcori picioarele obosite de drum, în apele repezi și cristaline ale unui râu de munte. Prețuiește liniștea ce îți se oferă și ascultă doar susurul blând al cursului din poiană.

Poate că de data aceasta nu vei fi întâmpinată la cazare de zâmbetele largi ale unor hotelieri cu renume dar poți să te bucuri de ușa unui cort ce-ți oferă intimitate. Folosește acest timp pentru părtășia zilnică cu Creatorul și nu te sătura să admiri creația minunată.

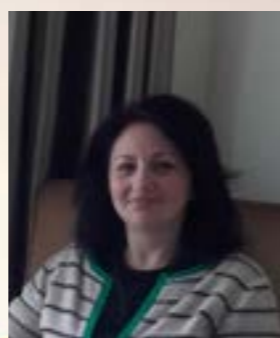
Sau poate că anul acesta nu vei putea beneficia de city-break-uri în principalele capitale europene dar poți opta să vizitezi satul părinților și bunicilor tăi, descoperindu-ți originile demne, pentru că bucuria și mulțumirea inimilor noastre se nasc din lucruri simple.

În această vară, poți să-L întâlnești citind din Cuvântul Lui, pe o pajiște lină, în sunet de talangă sau poți să-L întâlnești, meditănd deasupra stâncilor abrupte, la spargerea valurilor. Îți poți auzi glasul în răcoarea dimineții, în tumultul serii sau în liniștea nopții și îți poate vorbi suav prin ciripit de păsări, zumzet de albine sau țârâit de greieri. Îl poți recunoaște după semnul cuielor în palmă sau după mireasma parfumului dător de viață. Îl poți striga pe Nume, însoțită de ecoul Alpilor înzăpeziti pe alocuri dar te poate auzi și din odaita ascunsă a inimii tale.

Dacă îți dorești o vacanță de vară de neuitat, ia-L cu tine pe Hristos ca să-ți îndrume pașii. El "te va acoperi cu penele Lui", te va "scăpa de lațul vânătorului", "de ciurma care umblă în întuneric și de molima care bântuie ziua-n amiaza mare", iar tu te "vei odihni la umbra celui Preînalt pentru că El este locul tău de scăpare și cetățuia ta, Dumnezeul tău în care te încrezi!"

O vacanță cu Hristos!

**Cu aleasă prețuire,
Daniela Raț**

Ruladă Pavlova

Ingrediente

Bezea:

- 8 albușuri de ou
- 600 gr. zahăr pudră
- 1 lingură oțet
- 1 lingură esența de vanilie
- 2 linguri amidon
- 100 gr. miez de nucă

Crema:

- 200 gr. mascarpone
- 200 ml. frișca (Hulala)
- 200 gr. fructe de pădure (zmeură, mure, afine)
- 1 lingură zahăr pudră
- 1 linguriță esența de vanilie.

Mod de preparare:

Se bat albușurile spumă, se adaugă zahărul pudră, apoi celelalte ingrediente (oțet, esența de vanilie, amidonul). Turnăm compoziția într-o tavă mare 30 cm/35 cm (în care am așezat o hârtie de copt). Punem deasupra miezul de nucă tăiat bucățele și o dăm la cuptorul preîncălzit la 125-130 grade pt aproximativ 50-60 minute.

Pentru crema vom mixa separat frișca, apoi crema de mascarpone cu zahărul și esența de vanilie. Amestecăm totul foarte ușor, adăugăm fructele.

După ce bezeaua s-a răcit, îndepărtăm ușor hârtia de copt, apoi turnăm crema și începem să o rulăm cu grijă.

P.S. Poți folosi fructe de pădure proaspete sau dulceață de casă, din zmeură, afine, mure...

Poftă bună!

Persida Lazăr

Limonadă de casă

4 rețete rapide și răcoritoare pentru o vară căduroasă

Limonada de casă este o băutură care se pregătește foarte simplu și rapid – în doar 5 minute prepari o carafă folosind orice combinație de ingrediente îți place. Suntem familiarizați mai ales cu rețeta clasică de limonadă, cu lămâie, eventual mentă și miere. Însă, pe lângă acestea poți să folosești orice sucuri de fructe îți dorești: pepene roșu sau galben, fructe de pădure, piersici sau rodie, iar rezultatul este unul deosebit.

Limonadă cu mentă

Menta adăugată într-un pahar cu limonadă potențează efectul răcoritor al acesteia, însă beneficiile nu se opresc aici. „Modesta” plantă medicinală aduce multe beneficii sănătății. Ajută digestia, combate stresul și anxietatea, e eficientă împotriva durerilor de cap și are proprietăți antiseptice și antiinflamatoare.

Ingrediente

- 1 l apă plată
- 2, 3 crenguțe mentă
- 3 linguri miere sau zahăr
- 2 lămâi

Mod de preparare

Se stoarce sucul lămâilor cu o presă sau storcător electric și se pune într-o carafă. Se adaugă mierea sau zahărul. Frunzele de mentă se spală și se opresc câteva pentru decor. Restul se zdrobesc ușor între palme sau într-un mojar, pentru a-și intensifica aroma. Se pun apoi în carafă și, după ce se amestecă bine, se completează cu apă plată. Limonada se servește cu cuburi de gheață, decorată cu frunze de mentă.

Limonadă cu pepene roșu

Limonada cu pepene roșu este un deliciu pe timp de vară! Răcoroasă, parfumată, această băutură ne răsfăță și totodată are grijă de sănătatea noastră. Aceasta pentru că pepenele roșu hidratează, curăță organismul de toxine, remineralizează și te ajută să slăbești.

Ingrediente

- 500 g pepene roșu
- 2, 3 lămâi
- 1 l apă
- miere sau zahăr, după gust
- 2 crenguțe mentă (opțional)

Mod de preparare

Stoarce lămâile cu ajutorul storcătorului de citrice și toarnă sucul într-un recipient încăpător. Pepenele curățat de semințe și tăiat bucăți se pune în vasul blenderului și se mixează împreună cu menta. Siropul obținut astfel se strecoară și se toarnă peste sucul de lămâie. Se îndulcește cu miere sau zahăr, se amestecă, apoi se completează cu apă plată și cuburi de gheață.

Limonadă cu afine

Primăvara e anotimpul când trebuie să profităm intens de fructele proaspăt apărute pe piață. Fructele de pădure sunt unele dintre acestea. Sunt o explozie de vitamine, bune pentru imunitate, energizarea organismului și pentru silueta. Încearcă limonada cu afine și vei fi surprins de gustul ei rafinat!

Ingrediente

- 1 l apă
- 4 lime
- 3 lingurițe miere (opțional)
- 100 g afine
- 2 crenguțe mentă (opțional)

Mod de preparare

Stoarce sucul de lime/lămâi și toarnă-l într-o carafă. Într-un vas, zdrobește afinele. Le poți folosi cu tot cu pulă sau poți strecura și folosi doar sucul. Pentru o textură mai groasă și parfum mai intens poți folosi tot fructul. Pune afinele zdrobite peste sucul de lime, apoi mierea și amestecă. Completează cu apă. Când servești, adaugă cuburi de gheață și frunze de mentă zdrobite în palmă.

Limonadă cu ghimbir

Dacă într-o zi căduroasă de vară te simți epuizat de caniculă, prepară rapid o limonadă cu ghimbir. Este răcoritoare, energizantă, iar sănătatea ta va avea numai de câștigat. Ghimbirul stimulează funcția digestivă, ajută imunitatea, combate stările de greață și astenie. În plus, este bogat în potasiu și magneziu.

Ingrediente

- 1 l apă plată
- 2, 3 cm ghimbir
- 2 lămâi
- 3 linguri miere (opțional)

Mod de preparare

Curăță ghimbirul, apoi răzuiește-l pe răzătoarea fină. Stoarce sucul de lămâie la o presă mecanică sau storcătorul electric și toarnă sucul în carafă. Adaugă ghimbirul, apoi mierea și amestecă bine. Servește cu cuburi de gheață.

Limonada este și o băutură potrivită pentru cei care adoptă un stil sănătos de viață. Este bogată în vitamine, mai ales în antioxidanți, care combat îmbătrânirea prematură, întărește sistemul imunitar și e bună prietenă cu silueta suplă, mai ales dacă nu folosești zahăr, ci îndulcitori naturali mai puțin calorici. Vă doresc o vară sanatoasă, alături de cei dragi.

Luciana Sand

Sursă: /www.hendi.ro/blog/limonada-de-casa

Încă un pas în răspândirea Evangheliei!

Începând cu data de 24 august 2018, Credo TV a fost introdus în pachetul digital al rețelelor de cablu

DIGI
RCS & RDS

Mulțumim Domnului și tuturor celor care au postit și s-au rugat pentru intrarea canalului Credo TV în grila RCS-RDS. Asistăm azi cum Evanghelia pătrunde în casele tuturor românilor din țară și din străinătate. Fie ca noi, creștinii, să profităm de aceste vremuri și să facem tot ce atâră de noi, ca Dumnezeu să se îndure de țara noastră și să aducă izbăvirea.

Dacă întâmpinați dificultăți în găsirea postului Credo TV în grila RCS-RDS, intrați în MENU și accesați opțiunea de REÎNCĂRCARE.

Canalul Alfa Omega TV

Lansat în iunie 2006, Alfa Omega TV este primul canal TV creștin din România, și promovează valorile moral-creștine prin mijloacele media moderne.

Canalul poate fi văzut de milioane de români și este disponibil gratuit 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână pe TV, internet și pe mobil. Alfa Omega TV emite pe satelit și acoperă Europa, Nordul Africii și Orientul Mijlociu.

Canalul Alfa Omega TV este alternativa creștină și educațională în oferta de canale de televiziune din România și Republica Moldova. Într-o societate care încurajează lipsa valorilor, Alfa Omega TV continuă să promoveze principiile creștine.

Ceea ce ne face diferiți de alte canale creștine este tematica pe care o abordăm. De-a lungul timpului, prin emisiunile emise și prin campaniile specifice organizate, canalul Alfa Omega TV a promovat valori esențiale care trebuie să stea la baza unei societăți creștine: familia, viața, creaționismul științific, pro-Israel.

Alfa Omega TV poate fi recepționat în majoritatea localităților din țară, ultimele studii plasându-l în topul 25 al celor mai vizionate televiziuni românești, cu recomandarea must-carry din partea CNA.

Canalul Alfa Omega TV este o sursă de hrană spirituală și o resursă bogată pentru cei care vor să cunoască, să înțeleagă și să traiască în viața lor Cuvântul lui Dumnezeu. Prin programele difuzate, numeroși români l-au cunoscut pe Dumnezeu și au decis să își trăiască după principiile creștine.

Pentru noi, femeile cu Rodica Baciu

Duminică de la 22:00 la Credo TV

O emisiune care își propune să contribuie la educația și bunăstarea sufletească și spirituală a femeilor, indiferent de vârstă, prin abordarea unei palete largi de subiecte.

Unde pot vedea canalul Alfa Omega TV?

DIGI În pachetul RCS-RDS-DIGI de TV digitală, în toată țara (28 lei/lună)	ALTE REȚELE În 450+ rețele de TV cablu locale și regionale din toată țara.
UPC În pachetele de cablu digital Play Familia (35 lei/lună) și Play Maxim (45 lei/lună)	SATELIT Recepție în Europa, cu parabolă. MPEG-4, Eutelsat 16°E, Frecv: 12717 MHz Polarizare: Oriz.; SR: 7500 ks/s; FEC: 3/4
AXTA În pachetul de cablu Digital Start (39 lei/lună)	INTERNET www.alfaomega.tv/live
TELEKOM În cablu digital în pachet M (42 lei/lună) și L (58 lei/lună), în pachetul IPTV, Online TV	APP MOBILĂ În App Store și Google Play
NEXTGEN În pachetele Analogic (27 lei/lună) și Digital (32 lei/lună), în oferta de bază	
ORANGE În pachetele Home TV de cablu digital Explore (8 EUR/lună) și Global (10 EUR/lună)	
INES În pachetul IPTV (50 EUR/lună)	

www.alfaomega.tv/receptie

SUFLET DE FEMEIE

Suntem deschise oricărei femei, care dorește să ne împartășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa

contact@sufletdefemeie.ro

www.sufletdefemeie.ro